

תפ (תל אביב) 52800-07-20 - מדינת ישראל נ' שני שרה אלימלך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 52800-07-20 מדינת ישראל נ' אלימלך
ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה מדינת ישראל
נגד

הנאשמים 1. שני שרה אלימלך
2. שלי זואי חזז
3. מירית דבורה
4. אסף בנימין דבורה
5. שמעון קטורזה

נוכחים:

ב"כ המאשימה

ב"כ נאשמים 1,2 ו-5 עו"ד ליאורה ברקו

ב"כ נאשמים 3-4 עו"ד לינוי בן הרוש

נאשמים 1-5 בעצמם

גזר דין

1. לאחר הליך גישור ממושך לפני ס' הנשיא (כתוארו אז) השופט שגיא ז"ל, ובהתאם להודאתם בעובדות "כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון" (להלן: **כתב האישום**), הורשעו הנאשמים בביצוע העבירות הבאות:

נאשמת 1 (להלן: **נאשמת 1**) - עבירה של קשירת קשר לפשע (קבלת דבר במרמה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); ריבוי עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; עבירה של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: **הפקודה**); עבירה של השמטת הכנסה לפי סעיף 220(1) לפקודה; עבירה של קשירת קשר לפשע

(הלבנת הון) לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין; עבירת הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תשס"א-2000 (להלן: **חוק איסור הלבנת הון**); עבירת הלבנת הון לפי סעיף 3(ב)(2) לחוק איסור הלבנת הון; ריבוי עבירות אי גילוי פרטים בעסקת מכר מרחוק לפי סעיף 14ג(ב)(3) יחד עם סעיף 23(ב)(6) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: **חוק הגנת הצרכן**); ריבוי עבירות הטעייה בתנאי ביטול של עסקה לפי סעיף 2(א)(21) יחד עם סעיף 23(א)(1) לחוק הגנת הצרכן; ריבוי עבירות השפעה בלתי הוגנת (הטרדות חוזרות ונשנות) לפי סעיף 3(ב)(4) יחד עם סעיף 23(א)(2) לחוק הגנת הצרכן.

נאשמת 2 (להלן: **נאשמת 2**) - עבירה של קשירת קשר לפשע (קבלת דבר במרמה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ריבוי עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; עבירה של סיוע לשימוש במרמה ערמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודה; עבירה של סיוע להשמטת הכנסה לפי סעיף 220(1) לפקודה; עבירה של קשירת קשר לפשע (הלבנת הון) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; עבירה של סיוע להלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; עבירה של סיוע להלבנת הון לפי סעיף 3(ב)(2) לחוק איסור הלבנת הון; ריבוי עבירות אי גילוי פרטים בעסקת מכר מרחוק לפי סעיף 14ג(ב)(3) יחד עם סעיף 23(ב)(6) לחוק הגנת הצרכן; ריבוי עבירות הטעייה בתנאי ביטול של עסקה לפי סעיף 2(א)(21) יחד עם סעיף 23(א)(1) לחוק הגנת הצרכן; ריבוי עבירות השפעה בלתי הוגנת (הטרדות חוזרות ונשנות) לפי סעיף 3(ב)(4) יחד עם סעיף 23(א)(2) לחוק הגנת הצרכן.

נאשמת 3 (להלן: **נאשמת 3**) - עבירה של קשירת קשר לפשע (קבלת דבר במרמה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ריבוי עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; עבירה של סיוע לשימוש במרמה ערמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודה; עבירה של סיוע להשמטת הכנסה לפי סעיף 220(1) לפקודה; עבירה של קשירת קשר לפשע (הלבנת הון) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; עבירה של סיוע להלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; עבירה של סיוע להלבנת הון לפי סעיף 3(ב)(2) לחוק איסור הלבנת הון; ריבוי עבירות של אי גילוי פרטים בעסקת מכר מרחוק לפי סעיף 14ג(ב)(3) יחד עם סעיף 23(ב)(6) לחוק הגנת הצרכן.

נאשם 4 (להלן: **נאשם 4**) - עבירה של קשירת קשר לפשע (קבלת דבר במרמה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ריבוי עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; עבירה של סיוע לשימוש במרמה ערמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודה; עבירה של סיוע בהשמטת הכנסה לפי סעיף 220(1) לפקודה; עבירה של קשירת קשר לפשע (הלבנת הון) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; עבירה של סיוע להלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; עבירה של סיוע להלבנת הון לפי סעיף 3(ב)(2) לחוק איסור הלבנת הון; ריבוי עבירות אי גילוי פרטים בעסקת מכר מרחוק לפי סעיף 14ג(ב)(3) יחד עם סעיף 23(ב)(6) לחוק הגנת הצרכן; ריבוי עבירות הטעייה בתנאי ביטול של עסקה לפי סעיף 2(א)(21) יחד עם סעיף 23(א)(1) לחוק הגנת הצרכן.

נאשם 5 (להלן: **נאשם 5**) - עבירה של קשירת קשר לפשע (קבלת דבר במרמה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ריבוי עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; עבירה של סיוע לשימוש במרמה ערמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודה; עבירה של סיוע בהשמטת הכנסה לפי סעיף 220(1) לפקודה; עבירה של קשירת קשר

לפשע (הלבנת הון) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; עבירה של סיוע להלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; עבירה של סיוע להלבנת הון לפי סעיף 3(ב)(2) לחוק איסור הלבנת הון.
2. על פי כתב האישום, בין השנים 2015-2018 (להלן: **תקופת המרמה**) קשרו הנאשמים קשר ופעלו יחד במסגרת תכנית מרמה שיטתית ומאורגנת כלפי ציבור של קורבנות, לרבות אוכלוסיות מבוגרות, במטרה להפיק רווח כספי קל על חשבונם. החל מחודש מאי 2015 פעלה נאשמת 1 במסגרת עוסק מורשה על שמה בשם "סופר לייף" מביתה בבת ים, ולאחר מספר חודשים, בשל ריבוי עובדים, פעלה ממשרדים שכורים ברח' קינמון בבת ים (להלן: **המשרדים**).

3. בשנת 2016, בעקבות תלונות ובקשות להכחשת עסקאות מצד מתלוננים, הפסיקה חברת כרטיסי האשראי ישראכרט את מתן שירותי סליקת האשראי לנאשמת 1 במסגרת "סופר לייף". בעקבות סירוב זה, ונוכח ידיעתה את המגבלות על פעילותה, בהנחייתה ויוזמתה, הקימו נאשמים 2-5 עוסקים מורשים, כל אחד בשם אחר. כך, ביום 1.6.2016 הוקם העסק "קנייה זהב" (נאשמת 2); ביום 10.8.2016 הוקם העסק "קנייה בטוחה", ששמו שונה בחודש דצמבר 2016 ל"קונים ונהנים" (נאשמת 3); ביום 6.3.2017 הוקם העסק "גוד סרוויס" (נאשם 4); וביום 13.11.2017 הוקם העסק "קנייה לבית" (נאשם 5) (להלן יחד: **עסקי המרמה**).

4. נאשמים 2-5 שימשו כאנשי קש בחזית עסקי המרמה והציגו עצמם כבעלי העסק בפני עובדים, המשטרה, רשויות המס, בנקים, ספקים וכדומה. זאת לשם הסוואת בעלותה של נאשמת 1 והסוואת הקשר שלה לעסקים, כדי לאפשר את הפעילות העבריינית. בפועל, נאשמת 1 התנהלה מטעם עסקי המרמה מול רואה החשבון ומי מטעמו, ניהלה את הנהלת החשבונות, הפיקה חשבוניות מס והתקזזה אל מול עוסקים אחרים, העבירה כספים בין חשבונות הבנקים האישיים שלה לחשבונות עסקי המרמה ולהיפך, וביצעה פעולות בחשבונות הבנק שלהם. באמצעות העמדת נאשמים 2-5 בחזית עסקי המרמה קיבלה נאשמת 1 במרמה שירותי סליקה וכספים על שמם של עסקי המרמה, שאלמלא הצגת מצג השווא והסתרת פעילותה לא הייתה זוכה בהם. כך, על בסיס מצג השווא לפיו העסקים הם עסקי נאשמים 2-5, פנתה הנאשמת בכזב לחברות ישראכרט בע"מ וויזה כאל בע"מ (להלן יחדיו: **חברות כרטיסי האשראי**) ולחברת מקסימוס בע"מ (להלן: **חברת מקסימוס**) וקיבלה במרמה, במהלך תקופת המרמה, את הזכות לסליקת אשראי של עסקי המרמה בסך כולל של 3,000,000 ₪.
5. תכנית המרמה שהפעילו הנאשמים בצוותא בוצעה באמצעות שיחות טלפון ("טלמרקטינג") של עסקאות "מכר מרחוק", בהן הוצג בפני נפגעי עבירה ברחבי הארץ מצג שווא לפיו הם חברים רשומים במועדון צרכנות המקנה להם רכישה מוזלת של מוצרים והנחות, ולאחר תקופת זמן בה קיבלו, לכאורה, מנוי חברות בחינם, הם נדרשים לשלם סכום חודשי בסך של מאות שקלים למשך השנתיים שנתרו להמשך החברות. זאת למרות שהלכה למעשה נפגעי העבירה מעולם לא היו חברים במועדון ולא הסכימו להצטרף אליו, ובפועל, במועד שיחת המרמה בו נטען כי החברות ניתנה בחינם בשנה הראשונה, עסקי המרמה אף לא היו קיימים ופעילים. על סמך מצג שקרי זה נדרשו נפגעי העבירה, בעילות שונות, לשלם סך של אלפי שקלים עבור אותה חברות לכאורה במועדון. את סכומי מרמה שילמו לרוב באמצעות סליקת כרטיסי האשראי שלהם בחברות ישראכרט או ויזה כאל (להלן: **תכנית המרמה**).

6. במהלך תקופת המרמה, ובמטרה למקסם את הסכומים שיתקבלו, העסיקו הנאשמים עשרות עובדים רובם טלפנים ומשווקים (להלן: **הטלפנים**), ועובדות נוספות ששימשו כמנהלות שירות לקוחות ב"מוקד הבקרה והביטחון". כל העובדים פעלו בהנחיית הנאשמים וביצעו את הוראותיהם. נאשמת 1

העמידה תחתיה את נאשמת 2 כמנהלת ביצועית ב"גוד סרוויס" ואת נאשמת 3 ועובדת נוספת בשם קרן כמנהלת ביצועית ב"קונים ונהנים", והן פעלו תחת הנחיותיה והוראותיה, וביצעו פעולות ניהול שונות בעסקי המרמה. יתר הנאשמים פעלו גם הם על פי הנחיותיה של נאשמת 1 וביצעו פעולות שונות בקשר לתפעולם השוטף של עסקי המרמה.

7. הטלפנים ישבו יחדיו במספר חדרים במשרדים, פעלו לרוב בניהול נאשמת 1 אך גם בניהול נאשמים 2-5, התקשרו טלפונית לנפגעי העבירה באמצעות פרטי התקשרות ממוקדים אודות לקוחות פוטנציאליים למכר מרחוק שסופקו להם על ידי הנאשמים (להלן: **לידים**), הציגו את עצמם בשמות בדויים ושיווקו את תוכנית המרמה, תוך שימוש בתסריט שיחה מובנה שנמסר על ידי הנאשמים. התסריט כלל את הצגת מצג שווא המתואר לעיל לפיו נפגעי העבירה הם חברי מועדון אחד מעסקי המרמה (או יותר), המקנה להם רכישה מוזלת של מוצרים והנחות. לאחר תקופת "חברות" בחינם, נדרשו נפגעי העבירה לשלם סכום חודשי עבור המשך החברות. כאמור, על סמך מצג השווא נדרשו נפגעי העבירה, בעילות שונות, לשלם סך של אלפי שקלים עבור אותה חברות לכאורה במועדון. זאת גם כאשר טענו בפני הטלפנים כי לא התקשרו בעסקה או מנוי עם מי מעסקי המרמה והכחישו את החברות הנטענת במועדון הלקוחות.

8. על רקע מצג השווא מסרו הטלפנים כי ניתן להגיע להסדר תשלומים לפיו על מנת לבטל את העסקה או להפסיק את החברות במועדון, על נפגעי העבירה לשלם עבור השנה השנייה בלבד כמחצית מהסכום הנדרש בתחילת השיחה, אז תבוטל החברות והם לא יחויבו עוד בעתיד.

9. הטלפנים הפעילו לחץ על נפגעי העבירה באמצעות שכנועים בלתי פוסקים, הפחדה והתקשרויות בלתי פוסקות, ועל אף בקשות נפגעי העבירה שלא ליצור עמם קשר, עד אשר קיבלו במרמה את פרטי האשראי שלהם לצורך ביצוע חיובים בסכומים של אלפי שקלים. לעיתים, לאחר ביצוע חיוב היו שבים ופונים לנפגע העבירה באמתלה זהה, וכך חייבו אותו בתשלום עבור מספר עסקי מרמה במקביל בסך של אלפי שקלים. לאחר שהטלפנים שכנעו את נפגעי העבירה בקיום חוב וקיבלו את הסכמתם הלכאורית לביצוע החיוב, הם מילאו טופס הזמנה והעבירו את פרטיהם למנהלות שירות הלקוחות ב"מוקד בקרה ובטחון". תפקידן היה לבצע שיחת "גילוי נאות" בה מאשרים מול נפגע העבירה את פרטי העסקה והחיוב תוך אימות פרטיו בשיחה "נקייה", כנדרש בעסקאות מכר מרחוק, שמטרתה לקבל את פרטי כרטיס האשראי שלו לצורך חיוב. הפרטים שנאספו בשיחות הוזנו ונשמרו במערכת. גם בשיחות הגילוי, ככל שנפגע העבירה הביע תמיהה או תרעומת בקשר לחיוב, הוא נדרש לקיים שיחה נוספת "נקייה" מבלי לתעד השיחה הקודמת.

10. במעשים אלה קשרו נאשמים 1-5 קשר לעשות פשע וקיבלו במרמה בצוותא חדא, ותוך שימוש במצגי שווא וטענות כזב, מחברות כרטיסי האשראי, את הסכמי הסליקה ושירותי הסליקה, ואת כספי המרמה מקורבנות העבירה בהיקף כולל של 3,000,000 ₪. הכל כמפורט בהרחבה בכתב האישום. זאת בניסיונות מחמירות לנוכח שיטתיות המעשים, משכבם, היקפם, תחכומם, מספרן הרב של העסקאות, הפגיעה בחיי המסחר, והמרמה כלפי מוסד בנקאי. מתוך הסכום הכולל, פעלו הנאשמים במרמה גם מול נפגעי העבירה המפורטים בנספח א' לכתב האישום בסך כולל של 233,933 ₪.

11. על פי האישום **השני**, במסגרת תכנית המרמה, בין השנים 2015 עד שנת 2018, תוך שימוש במרמה, עורמה ותחבולה ובכוונה להתחמק ממס, לא דיווחה נאשמת 1 על מלוא הכנסותיה בכך שכללה בספרי הנהלת החשבונות של עסקי המרמה ובדיווחיהם לרשויות המס חשבוניות החשודות כפיקטיביות על שם ארבע עשר חברות שפרטיהן בכתב האישום. בנוסף, נאשמת 1 אף לא דיווחה על

מלוא הכנסותיה מעסקאות שבוצעו באמצעות מסלקות אשראי בעסקי המרמה. ההכנסה הכוללת שלא דווחה היא בסך 3,000,000 ₪. נאשמים 2-5 סייעו לנאשמת בביצוע העבירות, כל אחד לפי העסק שעל שמו, תמורת שכר חודשי בסך של עשרות אלפי ₪.

12. על פי **האישום השלישי** שעניינו הלבנת הון, מביצוע העבירות המפורטות באישומים הראשון והשני הפיקה נאשמת 1 רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון בסך כולל של 3,000,000 ₪. כמפורט בהרחבה באישום, בסיוע נאשמים 2-5, אשר שימשו כאנשי קש בחזית עסקי המרמה ופתחו חשבונות בנק על שמם, ביצעה נאשמת 1 פעולות ברכוש האסור בשיטתיות ועקביות במטרה להסוות את מקורו, את בעלותה בו ואת הפעולות בו, וכן העבירה מתוכו לחשבונה סך של מיליוני ₪. בכך ביצעה עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון ונאשמים 2-5 סייעו לה, כל אחד כפי חלקו. בנוסף, על פי האישום, בניהול עסקי המרמה, חשבונות הבנק וסליקת האשראי תוך שימוש בנאשמים 2-5 כאנשי קש ובסיועם - מסרה נאשמת 1 מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון, תוך ביצוע עבירה לפי סעיף 3(ב)(2) לחוק איסור הלבנת הון.

13. על פי **האישום הרביעי** במסגרת תכנית המרמה, על דעת נאשמים 1-5 ובהנחייתם, הציגו הטלפנים בפני נפגעי העבירה מצגי שווא במטרה להביאם להתקשר בעסקאות עם עסקי המרמה, במסגרתן ישלמו דמי החברות. במסגרת השיחות, נפגעי עבירה רבים שילמו עבור חידוש ו/או הסדרת חוב עבור "דמי החברות" המעניקים להם זכאות לכאורית לרכישת ו/או קבלת מוצרים שונים בעלות מוזלת או בחינם ו/או עבור מוצרים שונים שקיבלו כאמור. שיחות אלה מהוות עסקאות של מכר מרחוק כהגדרתן בחוק הגנת הצרכן.

14. נאשמים 1-5 תמרצו את הטלפנים לגבות דמי חברות בסך גבוה על ידי כך ששילמו להם שכר שהיה פועל יוצא של עמלות מתוך הסכומים שהצליחו לקבל מהקורבנות, אשר נע בין 5% ו-10% משווי העסקה, בנוסף לשכר שעתי בסך של 30 ₪. במהלך תקופת המרמה, במאות אלפי עסקאות שונות, ביצעו נאשמים 1-4 מעשים העולים לכדי אי גילוי פרטים בעסקת מכר מרחוק, בכך ששלחו לנפגעי העבירה קטלוג תחת שם עסק ולא גילו את כל הפרטים הנדרשים בהתאם להוראות חוק הגנת הצרכן, והאופן שבו צרכן יכול לממש את זכותו לבטל את העסקה, כל אחד כפי חלקו המתואר בכתב האישום.

15. כמו כן, במהלך תקופת המרמה, באלפי עסקאות שונות, בהנחיית נאשמים 1,2 ו-4 שלחו נציגי חברת "גוד סרוויס" לנפגעי העבירה אשר התקשרו עמם בעסקה, חשבונות מס אשר הכילו הצגת תנאי ביטול עסקה בניגוד להוראות החוק: **"לקוח יקר, תודה שרכשת בחברתנו, ע"פ חוק הגנת הצרכן, ביטול עסקה עד 14 ימי עסקים מיום הרכישה באריזתה המקורית של החבילה"**.

16. במעשיהם אלה התנו נאשמים 1,2 ו-4 את ביטול העסקה בניגוד לחוק בכך שלא אפשרו את ביטול העסקה תוך 14 ימים מיום קבלת הטובין, צמצמו את אפשרות ביטול העסקה כבר החל מיום הרכישה, התנו את ביטול העסקה בהחזרת האריזה המקורית של הטובין, ועשו מעשים בכתב העלולים להטעות את הצרכן בתנאי הביטול של העסקה.

17. בנוסף, בתקופת המרמה, הטרידו נאשמות 1-2 באמצעות הטלפנים שהעסיקו, הטרדות חוזרות ונשנות, עשרות פעמים לכל נפגע עבירה, באמצעות יצירת קשר טלפוני, כדי לקשור בעסקה 11 נפגעי עבירה שונים. זאת חרף דרישתם החוזרת ונשנית של נפגעי העבירה, בין במפורש ובין במשתמע, כי יחדלו מלהתקשר אליהם. במעשים אלה השפיעו השפעה בלתי הוגנת על נפגעי העבירה.

18. במסגרת ההסכמות בהסדר הטיעון צירף נאשם 4 את תיק ת"פ 12720-08-20 אשר היה ותלוי

כנגדו (להלן: **תיק הצירוף**), והורשע גם בביצוע העבירות הבאות: עבירה של זיוף בכוונה לקבל דבר לפי סעיף 418 לחוק העונשין; עבירה של שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין; עבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין; עבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין (להלן: **כתב האישום בתיק הצירוף**).

19. על פי כתב האישום בתיק הצירוף, עובר ליום 2.12.2017 פנה נאשם 4 לשירות התעסוקה על מנת לתבוע דמי הבטחת הכנסה. כתנאי לקבלת דמי הבטחת הכנסה, נדרש לחפש עבודה ולהסכים לכל עבודה לה נמצא מתאים. בתקופה שבין 2.12.2019 ובין 6.1.2020 הופנה נאשם 4 על ידי שירות התעסוקה למספר מעסיקים פוטנציאליים, על מנת שיבחנו את התאמתו לעבודה. על מנת לקבל במרמה דמי הבטחת הכנסה זייף נאשם 4, בעצמו או באמצעות אחר שזהותו אינה ידועה, את טפסי ההפניה לעבודה שקיבל משירות התעסוקה. נאשם 4 או אחר רשמו בטפסים כי הנאשם אינו מתאים לביצוע העבודה מסיבות שונות. בנוסף, זייפו נאשם 4 או אחר את חתימת המעסיק על מסמכים אלו (להלן: **המסמכים המזויפים**), והביאו את המסמכים המזויפים לשירות התעסוקה אשר אישר לנאשם 4 על בסיסם דמי הבטחת הכנסה חודשיים בסך 2,900 ₪.

20. בנוסף, ביום 10.2.2020 התקיים דיון בבית משפט השלום בתל אביב במסגרת ה"ת 12207-06-19 (להלן: **הדיון**) אשר עסק, בין היתר, בכספים שנתפסו מידי נאשם 4 מהלך חקירת הליך הראשי, ובבקשת נאשם 4 לקבל מתוך הסכומים שנתפסו "דמי מחייה סבירים". טרם הדיון מסרו נאשם 4 ורעייתו (נאשמת 3 - ד.א.) את המסמכים המזויפים לב"כ נאשם 4 על מנת שתעשה בהם שימוש במהלך הדיון כדי להוכיח שנאשם 4 מנסה להתקבל לעבודה אך אינו מצליח, ולכן יש לאשר לו דמי מחיה מתוך הכספים שנתפסו. בית המשפט דחה את בקשת ב"כ נאשם 4 לקבלת "דמי מחיה סבירים". במעשים אלה זייף נאשם 4 מסמך בכוונה לקבל דבר; עשה שימוש, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, מסמך מזויף; קיבל במרמה משירות התעסוקה את הזכות לקבל דמי הבטחת הכנסה חודשיים; וניסה לקבל במרמה את הזכות לקבלת דמי מחיה סבירים.

הסדר הטיעון

21. בעניינה של **נאשמת 1** הגיעו הצדדים להסדר דיוני לפיו הוסכם כי ככל שלא תסיר נאשמת 1 את מחדל המס מול רשות המסים, תגביל המאשימה את עתירתה העונשית ל- 36 חודשי מאסר, ואם יוסר, תגביל עתירתה ל- 28 חודשי מאסר. הוסכם כי לנאשמת 1 תינתן שהות בת תשעה חודשים לצורך כך, וככל שתהא התקדמות, תינתן לה ארכה נוספת בת שישה חודשים, כשארכה נוספת מעבר לכך אינה חלק מההסדר, וככל שתידרש, תישקל. על פי ההסכמות, הצדדים יטענו לעונש בעניינה של נאשמת 1 לאחר שיתקבל תסקיר לעונש, וכל צד יוכל להעלות כל טענה רלוונטית. עוד הוסכם כי על נאשמת 1 יוטל גם מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט. בהסדר הטיעון הוסכם גם על חילוט רכוש נאשמת 1 המפורט בבקשת החילוט (זכויות בדירה, רכב, כספים, והמחאות שנרשמו לפקודתה), למעט כספים שנתפסו בחשבונות הבנק של ילדיה המצוינים בהסדר הטיעון. כמו כן, הוסכם על חילוט המוצרים שנתפסו במחסני עסקי המרמה.

22. בעניינה של **לנאשמת 2** הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף לעונש של 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מאסר על תנאי לשיקול בית המשפט, וחילוט בסך של 2,385 ₪ שנתפס במשרדים ומפורט בבקשת החילוט.

23. ביחס ל**נאשמת 3** הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף לעונש של 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה, מאסר על תנאי לשיקול בית המשפט, וחילוט כספים המפורטים

בבקשת החילוט.

24. אשר לנאשם 4: הוסכם כי בגין העבירות בתיק הנדון ובתיק הצירוף יעתרו הצדדים במשותף לעונש של 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה, ולמאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט. הוסכם כי עבודות השירות יהיו בהיקף של 6 שעות יומיות, וירוצו לאחר סיום עבודות שירות שתוצאה נאשמת 3 (אשתו). בנוסף הוסכם על חילוט כספים המפורטים בבקשת החילוט.

25. ביחס לנאשמים 3 ו-4 (שהם בני זוג) הוסכם כי ככל שעד מועד מתן גזר הדין והוראת החילוט יופקדו על-ידי מי מהנאשמים כספים על חשבון החילוט המוסכם בהסדר הטיעון, ישוחררו חשבונות הבנק בהתאמה, ובהתאם לכספים שהופקדו.

26. בעניינו של נאשם 5 הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף לעונש של 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה, ולמאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט. בנוסף, הוסכם על חילוט כספים המפורטים בבקשת החילוט.

27. בסופו של יום הבהירה ב"כ המאשימה, בהסכמת ב"כ הנאשמים, כי מתוך הרכוש שעל חילוטו הוסכם (ומוערך בסך של 3,764,668 ₪) לפי המפורט בהסדר הטיעון), סך של 2,200,000 ₪ ישמש כפיצוי למתלוננים שפרטיהם בשתי רשימות שצירפה המאשימה לתיק, בסך 10,000 ₪ לכל אחד (ראו הודעת המאשימה מיום 7.12.2025).

תמצית תסקירי שירות המבחן בעניינה של נאשמת 1

28. בתסקיר הראשון מיום 22.5.2024 (להלן: **תסקיר האב**) פורטו נסיבות חייה המורכבות ומאפייניה של נאשמת 1, בת כ-34, גרושה ואם לשלושה קטינים, המתגוררת עם ילדיה בדירה שכורה בבת ים, ונכון למועד עריכת התסקיר אינה עובדת. לדבריה, בגיל 16 חברה לחברה שולית, הועברה ללימודים במסגרת לנוער בסיכון ולא גויסה לצה"ל על רקע מעורבות בפלילים. נאשמת 1 נישאה בגיל 19 ומקשר זה נולדו לה שני ילדים. לדבריה, בהיותה בת כ-22 נרצח בעלה על רקע סכסוך עברייני. בגיל 26 נישאה בשנית ומזוגיות זו נולד בנה הצעיר. נאשמת 1 תיארה קשר זוגי מורכב עם בעלה השני, שהוביל לגירושיה. לדבריה, כיום מקיימת עמו קשר מצומצם בכל הקשור לגידול ולטיפול בבנם המשותף.

29. פורט כי לחובת נאשמת 1 שתי הרשעות קודמות: משנת 2016, בעבירה של תקיפת עובד ציבור, (בגינה הוטלו עליה מאסר על תנאי, פיצוי וקנס), ומשנת 2021 בעבירות של הסגת גבול, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בגינן נגזרו עליה 18 חודשי מאסר בפועל, והיא שוחררה ממאסר בחודש ספטמבר 2022. בתסקיר צוין כי נאשמת 1 מוכרת לשירות המבחן מההליך הקודם וממעצרה, וכי מסרה במפגש הנוכחי שבמסגרת מאסרה עברה הליך טיפולי, בעקבותיו הצליחה להבין ולהכיר בפסול במעשיה בגינם ריצתה את עונש המאסר. לדבריה, הסתגלה לתנאי מאסרה הקודם, אך דאגה לילדיה אשר גדלו אצל הוריה ושמרה על קשר רציף עמם. עוד לדבריה, לאחר שחרורה ממאסר, חוותה תחילה קושי בחידוש חייה עם ילדיה וכיום מתארת קשר קרוב וכן חשש כי ייגזר עליה עונש מאסר, לאחר שמשקיעה מאמצים רבים כדי לבסס יציבות בחייה ובחיי ילדיה.

30. על פי התסקיר, כיום מבינה נאשמת 1 את חומרת מעשיה והביעה חרטה. לדבריה, הקימה את העסק לאחר שעבדה כשכירה בחברות טלמרקטינג אשר פעלה בשיטה דומה. מדבריה עלה שידעה גם בזמן אמת כי מעשיה פסולים, אך לנגד עיניה עמד הצורך לשלם חובות כספיים שצבר בעלה כחלק מאורח חייו, והיא ביצעה את העבירות גם בשל רצונה לנהל אורח חיים ברמה כלכלית גבוהה.

הנאשמת תיארה כי התייחסה בעבר בקלות דעת להשלכות מעשיה, ונטתה לחשוב שלא מדובר בפגיעה כספית משמעותית בכל אחד מהקורבנות, וכי היא ממזערת את הנזק בכך ששלחה אליהם מוצרים שונים תמורת "ההרשמה" ל"מועדון הלקוחות". בתסקיר צוין כי הנאשמת מבינה גם את הצורך בהסרת מחדל המס מול רשות המסים, ולדבריה, חלקו הוסר במסגרת הליך חילוט הרכוש שרכשה בכספים שקיבלה במרמה, ועניין זה בבירור מול רשות המסים.

31. פורט כי לדברי נאשמת 1 היא נרתמה כאמור להליכי שיקום בתקופת מאסרה ולאחר שחרורה במרכז לאסירות משוחררות. לדבריה, עברה הליך שיקום משמעותי, יצרה קשרי אמון עם גורמי הטיפול, וכיום מכירה בקיומם של דפוסים אלימים, עברייניים ומרמתיים. נאשמת 1 ביטאה מוטיבציה להשתלב בהמשך טיפול בשירות המבחן. בתסקיר אף פורט כי ממידע שהתקבל מעו"ס במרכז "פעילות" לשיקום אסירות משוחררות עלה כי נאשמת 1 השתלבה בטיפול בסוף חודש ספטמבר 2022 במסגרת שחרור מוקדם ממאסרה, עד לסיום תקופת הפיקוח בחודש יוני 2023. נאשמת 1 תוארה כעובדת חרוצה ואחראית, ולאורך כל התקופה השתתפה בטיפול פרטני, יצרה יחסי אמון עם המטפלת, וביטאה מודעות ראשונית לקיומם של דפוסים מרמתיים. כמו כן, משך תקופה קצרה השתתפה בקבוצת אימהות, והשתתפה בקבוצת תעסוקה למשך מספר חודשים, אך התקשתה להתמיד בשל קיומם של דיונים משפטיים וחוסר עניין מצידה. צוין כי מספר חודשים לאחר תום תקופת הפיקוח, פנתה נאשמת 1 למרכז השיקום וביקשה לחזור לשיחות פרטניות, אולם לא קיבלה מענה לבקשתה עקב עומס במרכז, והוצע לה לפנות לגורמים אחרים.

32. להתרשמות שירות המבחן, נאשמת 1 גדלה במשפחה נורמטיבית אך חברה לחברה שולית מגיל צעיר, אימצה דפוסי חשיבה והנהגות עברייניים, וקשרה קשר עם בני זוג אשר ניהלו אורך חיים שולי. ההתרשמות היא שנאשמת 1 היא כריזמטית וורבלית, וניצלה תכונות אלה למעשי מרמה מתוחכמים ולאורך זמן, מתוך בצע כסף ורצון לנהל אורח חיים מספק מבחינתה. עלה הרושם כי לנאשמת דפוסים אלימים וקושי בראיית האחר תוך התמקדות בצרכיה המידיים, לצד קושי לווסת התנהגותה ולהתמודד באופן מותאם עם רגשות שליליים. לצד זאת צוין כי כיום מביעה נאשמת 1 חרטה, ומגלה תובנה ראשונית לפגיעה ולנזקים להם גרמה, וניכרת השפעה ראשונית של הליכי הטיפול שעברה.

33. כגורמי סיכון צוינו ריבוי העבירות, חומרתן ומשכן; הפגיעה והנזק להם גרמה; הרשעותיה הקודמות; דפוסי האלימים, השוליים, המניפולטיביים והמרמתיים; נטייתה להתמקד בסיפוק צרכיה המידיים תוך קושי לראות את האחר; והיעדר תעסוקה בעת הנוכחית. כגורמי סיכוי לשיקום צוינו חלוף הזמן; הבעת חרטה על מעשיה; הכרה ראשונית בחומרתם; התגייסותה לטיפול; המוטיבציה שמבטאת להמשיך בטיפול במסגרת שירות המבחן; מאמציה הנוכחיים לתפקוד חיובי; וקיומם של גורמי תמיכה בחייה.

34. שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בעניינה של נאשמת 1, במידה ואראה לנכון לבחון אפיק שיקומי עבורה בנסיבותיה הכוללות, לצורך שילובה בקבוצה טיפולית ייעודית לעוברי חוק בתחום המרמה. בהחלטתי בפרוטוקול מיום 27.5.2024, משדיון הטיעונים לעונש ממילא נדחה בשל טעות אצל פקיד השומה ביחס לסכום מחדל המס על פי כתב האישום, נעתרתי לבקשת ב"כ נאשמת 1 לשלבה בהליך טיפולי.

35. **בתסקיר השני** מיום 3.11.2024 פורט כי במהלך תקופת הדחייה השתלבה נאשמת 1 בהליך טיפולי, היא מגיעה כנדרש למפגשים, לוקחת חלק פעיל בשיח הקבוצתי, וחושפת מחייה בכנות ובפתיחות. כמו כן, משתפת באופן כנה אודות ביצוע העבירות, לוקחת עליהן אחריות, מבטאת

שאיפותיה לבסס אורח חיים יציב ותקין, ולאחרונה החלה לבחון בביקורתיות את דפוסיה האישיים הבעייתיים. בתסקיר פורט כי נאשמת 1 מסרה שהיא נעזרת בתכנים בקבוצה כדי להבין את הסיבות לביצוע העבירות, וביטאה מוטיבציה להמשיך בטיפול. בנוסף מסרה כי היא עובדת בעבודות מזדמנות, אך שואפת למצוא משרה קבועה במקצועה בתחום הנהלת חשבונות. כמו כן, שיתפה בדבר חששותיה למצב ילדיה במידה וייגזר עליה עונש מאסר בפועל וכי עד כה לא הסירה את מחדלי המס.

36. לאור חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, התגייסות נאשמת 1 להליכי טיפול ושיקום עוד מאז מאסרה, נטילת האחריות ידה, הכרתה בדפוסיה הבעייתיים והירתמותה להליך הטיפול, לצד מצבה האישי כאם חד הורית - המליץ שירות המבחן (לא מבלי התלבטות) כי ייגזר על נאשמת 1 עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ברף הגבוה, לצד מאסר על תנאי מציב גבול. לפי שירות המבחן, ענישה זו תאפשר לנאשמת 1 להמשיך בהליכי שיקום, בכלל זה לעבוד ולהתפרנס, כדי שתוכל גם להסיר את מחדלי המס. צוין כי לצורך הפחתת סיכון מצד נאשמת 1 יש חשיבות רבה בהמשך השתתפותה בהליך הטיפול במסגרת שירות המבחן, אשר מתקיים בשעות הבוקר. בהחלטתי בפרוטוקול מיום 14.1.2025, משדין הטיעונים לעונש נדחה לשם בירור נוסף ביחס להסרת המחדל והחילוט המוסכם, נעתרתי לבקשת ב"כ נאשמת 1 לקבלת תסקיר משלים, תוך שהובהר על ידי ב"כ של נאשמת 1 שאם לא יגיע תסקיר משלים עד למועד הטיעון לעונש היא לא תעתור לדחייה נוספת.

37. **בתסקיר השלישי** מיום 9.4.2025 פורט כי במהלך תקופת הדחייה המשיכה נאשמת 1 השתתפותה בקבוצה טיפולית בתחום המרמה, הגיעה לכל המפגשים, ומהווה דמות משמעותית בקבוצה. צוין כי ניכר שהנאשמת ממשיכה להעמיק בדפוסים המכשילים והמרמתיים, ומראה התקדמות. בנוסף, עלה הרושם כי כיום נאשמת 1 מכירה בחלקים האישיים שעמדו בבסיס העבירות ומכירה באופן רחב ומעמיק יותר בהשלכות מעשיה על הקורבנות, כמו גם עליה ועל בני משפחתה. שירות המבחן התרשם כי הסיכון מנאשמת 1 פחת, צוין כי היא לקראת סיום ההליך הטיפולי ואין צורך בהטלת צו מבחן, וחזר על המלצתו להטיל עליה עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ברף הגבוה.

הראיות והעדויות לעונש

38. ב"כ המאשימה הגישה את גיליונות הרישום הפלילי של הנאשמים (נ/1-5 בהתאמה); התנגדות לביצוע שטר ומסמכים הנוגעים לתיק הוצאה לפועל ביחס להמחאות התפוסות על ידי המאשימה (נ/6); מסמכים הקשורים להליך המנהלי (נ/7); ומידע מהרשות להגנת הצרכן (נ/9).

39. מטעם נאשמת 1 העידו 3 עדות לעונש. נטלי ברנס ומיאל אוחנה, חברותיה, ופרח כהן אימה. **גב' ברנס** מסרה כי נאשמת 1 היא חברה טובה ואם מסורה ודומיננטית. ביחס לעבירות מסרה: **"אם זאת הייתה שני של היום, אין לי ספק, אפילו הקטן ביותר, שזה לא משהו שהיה קורה. היא גם מצהירה על זה בשיחות שלי איתה, ביני לבינה... היא מאוד מבינה את החומרה של המעשה..."** (עמ' 1-2 לפרוטוקול מיום 8.7.2025).

גב' אוחנה מסרה כי הנאשמת הכניסה אותה לביתה כשהייתה ללא קורת גג, בתקופה בה ילדיה הועברו לשירותי הרווחה, ועזרה לה "לקום על הרגליים". ולדבריה, גם ילדיה רואים בה דמות אימהית ודומיננטית. עוד לדבריה, **"שני זאת לא אותה שני"**, היא מתחרטת על ביצוע העבירות, כועסת על עצמה וחווה ייסורי מצפון. כן הוסיפה שנאשמת 1 הצטרפה אליה כשהתנדבה בבסיסי צה"ל לאחר ה-7.10.2023. לדבריה, קובי אדוט בעלה לשעבר של נאשמת 1 הוא עדיין בן זוגה וילדיה חוו קושי

ממשי בזמן מאסרה (עמ' 2-4 לפרוטוקול מיום 8.7.2025).

אימה של הנאשמת, **גב' כהן**, שיתפה אודות מצבה המשפחתי, קשיים שחווה, וקושי במהלך חייה של נאשמת 1. לדבריה, בתקופת מאסרה של נאשמת 1 בתיק הקודם היא וקובי אדוט טיפלו בילדים בעזרת חברותיה של נאשמת 1 שהייתה אמא מרחוק. עוד מסרה שהיא רואה שינוי גדול אצל נאשמת 1 שהיא אמא טובה לילדיה. לדבריה: "**אני כאימא. באמת, רק מבקשת לרחם, כי זה מה שיש לי לרחם עליה. אני רואה את השינויים. כל אימא חושבת על הילד שלה. וכשזה לא היה טוב, אמרתי שזה לא טוב. היום אני יודעת שהיא בסדר. ובאמת מגיע לה רחמים**" (עמ' 5-8 לפרוטוקול מיום 8.7.2025).

40. מטעם נאשמת 1 הוגשו מכתבים שונים שנכתבו על ידי בני המשפחה ומכרים אשר סומנו **נ/10**.
41. **רועי בנה של נאשמת 1** שיתף במכתבו בקושי שחוו הוא ואחיו בתקופה בה ריצתה נאשמת 1 עונש מאסר, ציין את הקשר הקרוב בינו לבין הנאשמת, והביע חשש מכניסתה בשנית למאסר ממושך, וההשפעה שתהיה לכך עליו ועל אחיו. **שרה כהן, סבתה של נאשמת 1**, ציינה כי נאשמת 1 מבקרת אותה באופן תכוף, היא "**מתחרטת ומצטערת על מה שהיא (נאשמת 1 - ד.א.) עשתה**", ובקשתה היא שלא ייגזר עליה עונש מאסר בפועל "**למרות העבירות החמורות עליהם היא נשפטת**".
אבי אדוט, אביו של קובי אדוט, בן זוגה ובעלה לשעבר של נאשמת 1, הדגיש את ההכלה והעזרה של נאשמת 1 לבנו המתמודד עם התמכרות. עוד הוסיף כי נאשמת 1 היא "**אמא נפלאה וכלה נהדרת**" וציין את הקושי הרב לילדיה ככל שייגזר עליה תרצה עונש מאסר בפועל. **שלמה פיזמונים**, שכנה של נאשמת 1, מסר כי הנאשמת מסייעת לו, ביקש להודות לה על הזמן שהיא מקדישה לו. לדבריו: נאשמת 1 "**אישה טובת לב רחומה שעשתה טעות קשה ביותר ומודעת לטעות שלה**" ובקשתו היא כי לא ייגזר עליה עונש של מאסר בפועל.
42. מטעם נאשמת 1 אף הוגשו מסמכים רפואיים לאחר הטיעונים לעונש אשר יסומנו כעת **נ/12**, **נ/13** ו**נ/14**. מטעם נאשמים 3-4 הוגשו מסמכים הנוגעים לילדיהם (**נ/8**).

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

43. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת נסיבות ביצוע העבירות, והדגישה את התכנון המוקדם, וביצוען השיטתי והמאורגן, כשנאשמת 1 הגתה את תוכנית המרמה ובתוך כך את יצירת עסקי המרמה ורישומם של נאשמים 2-5 כאנשי הקש. לטענתה, במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה, העבירות בוצעו על ידי נאשמת 1 מבצע כסף, ועל כך ניתן ללמוד מאורך חייה הראוותני שכלל נסיעה ברכבי יוקרה, רכישת דירת מגורים, והעברת עשרות אלפי שקלים של כספי המרמה לחשבונות הבנק שלה ושל ילדיה.

44. לטענתה, העבירות, ובפרט עבירות המרמה כלפי אוכלוסיות של קשישים, פוגעות לא רק ברכושם, אלא גם בזכויותיהם הבסיסיות לכבוד, הגנה וביטחון אישי, תוך ניצול פערי הכוחות, מצבם וחוסר הבנתם. בהקשר זה הדגישה כי הנאשמים ובראשם נאשמת 1 הפעילו לחץ כבד, הפחדה, תחכום, ואיומים על המתלוננים ומהצהרת נפגעי העבירות עולה כי נגרמה להם גם פגיעה נפשית חמורה. בנוסף ציינה כי נשמעו מספר עדים במהלך המשפט וחלקם התקשו לצרף הצהרת נפגע עבירה וביקשו ממנה שתשמיע את קולם, ובקשתם היא כי עדותם במשפט תילקח בחשבון בעת גזירת הדין. ב"כ המאשימה הפנתה גם להתנהלות הנאשמים במהלך המשפט במסגרתה צחקו בעת

שהמתלוננים העידו, ולכך שלא הוצע כל פיצוי למתלוננים עובר לטיעון לעונש. 45. בעתירתה לאימוץ הסדר הטיעון מנתה ב"כ המאשימה את שיקולי המאשימה לעריכתו, חרף חומרת העבירות והנסיבות. בהקשר זה הפנתה לקושי בניהול המשפט, הקשור למצבם של המתלוננים, חלקם מרותקים למיטה, חלקם חשש להעיד, וחלקם נפטרו, ובהקשר זה גם לתיקון המשמעותי שבוצע בכתב האישום, במסגרתו הופחתו סכומי מרמה וסכומי עבירות המס והלבנת ההון. כמו כן הפנתה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, לחיסכון משמעותי בזמן השיפוטי, ובין היתר, בקשר להליכים נוספים ברשות להגנת הפרטיות והרשות להגנת הצרכן, ולהליך שהתנהל בקשר לגביית ההמחאות שנתפסו על ידי המאשימה.

46. בנוסף, הפנתה לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, שגם הן בבסיס הסדר הטיעון, ובין היתר לכך שנאשמים 3 ו-4 הם בני זוג; לחלקו הקטן יחסית של נאשם 5; ולנסיבות אישיות קשות וחריגות בעניינה של נאשמת 1. שיקול נוסף שמנתה נוגע לכך שהסדר הטיעון כולל חילוט של רכוש רב ככל האפשר, אשר יאפשר לפצות את המתלוננים. ב"כ המאשימה הדגישה כי נשקלה גם העובדה שכתב האישום הוא ראשוני וייחודי, אשר כלל גם עבירות לפי חוק הגנת הצרכן לצד עבירות פליליות, במסגרתו פעלו רשויות אכיפת החוק בשילוב כוחות. בנוסף ציינה כי נלקחו בחשבון טענות הגנה הנוגעות לאכיפה בררנית במישור הפלילי והמנהלי, וטיעונים להעדר אכיפה פלילית בעניין חברות מרמה דומות. בהקשר זה הדגישה עמדתה לפיה הטענה לאכיפה בררנית לא בוססה על ידי ההגנה משעניינה של נאשמת 1 שונה לטענתה מעניינם של אחרים עליהם הוטל עיצום כספי זאת משגם על נאשמת 1 תחילה הוטל עיצום כספי, אך בניגוד לאחרים, היא לא חדלה ממעשיה לאחריו, אלא המשיכה בביצוע עבירות תוך שימוש בנאשמים 2-5 כאנשי קש, ועל כן הוגש נגדה כתב האישום.

47. לטענתה, משכל הנסיבות לקולא נלקחו בחשבון בהגבלת עתירתה העונשית של המאשימה ל-36 חודשי מאסר בפועל בעניינה של נאשמת 1, שהוא עונש מקל בנסיבות, אין לאפשר הקלה נוספת. עתירתה היא לקביעת מתחם ענישה בין 3 ו-7 שנות מאסר תוך הפנייה לפסיקה, ולטענתה, גם מתחם ענישה זה נמוך מזה שראוי היה לקבוע לולא הנימוקים שבבסיס הסדר הטיעון. עוד לטענתה אין בהליך הטיפול בו נטלה חלק נאשמת 1 כדי להוות הליך שיקומי המצדיק חריגה לקולא ממתחם הענישה, אף ציינה כי נאשמת 1 ריצתה כבר 18 חודשי מאסר. בנוסף, טענה כי אין להתחשב לקולא בחלוף הזמן מאז מתן הכרעת הדין, שכן דחיית מועד הטיעון לעונש נבע בעיקרו מנסיבות הקשורות לנאשמים. 48. ביחס לנאשמים 2-5 הפנתה לנסיבות ועתרה לאימוץ הסדרי הטיעון תוך התחשבות בחלקם בפרשה ובכך ששימשו כאנשי קש, במשך ביצוע העבירות על ידי כל אחד מהם, ומידת השפעתו וחלקו של כל אחד מהם בתוכנית המרמה. בנוסף בנסיבותיהם האישיות והמשפחתיות, ובסכומי החילוט המוסכמים. לטענתה, ההקלה המשמעותית בעונשם של נאשמים 2-5 נעשתה תוך שקלול נטילת האחריות המוגברת על ידי נאשמת 1, ויש להבחין בין חלקם לחלקה של נאשמת 1, ומדרג הענישה לו עותרת המאשימה הולם.

תמצית טיעוני ב"כ נאשמים 1,2 ו-5 לעונש

49. ב"כ נאשמים 1,2 ו-5 (להלן: **עו"ד ברקו**) טענה כי יש להקל בעונשה של נאשמת 1 מטעמי אפליה ואכיפה בררנית; אחידות הענישה (ביחס לנאשמים 2-5); או להורות על חריגה לקולא ממתחם הענישה שיקבע משיקולי שיקום או פוטנציאל שיקומי. לטענתה, קיימות חברות רבות אשר פעלו בדרך דומה לזו של הנאשמת אך לא הוגש נגדם כתב אישום אלא הוטל עליהם עיצום כספי בלבד. לטענתה חברות אלה ממשיכות לפעול באופן זה עד היום. בהקשר זה הפנתה לעדויות מתלוננים במהלך

שמיעת הראיות, ולנ/9, מידע שהתקבל מהרשות להגנת הצרכן. לטענתה, לא ניתן הסבר מניח את הדעת מדוע לא הוגש כתב אישום נגד החברות האחרות, ותוך הפניה לפסיקה טענה כי אפליה ואכיפה בררנית זו מצדיקה הקלה בעונשה של נאשמת 1. עוד טענה כי התיק הנדון החל "כעוקץ קשישים" וכתב האישום תוקן כך שכיום נכתב בו שבין המתלוננים היו, בין היתר, מבוגרים. בנוסף לטענתה לא בוסס נזק נפשי לנפגעי העבירה מהעבירות. כמו כן לטענתה רבים מהם קיבלו את כספם בחזרה (בדין ביום 11.11.2025 חזרה בה מטענה זו).

50. לטענת עו"ד ברקו, מכוח עיקרון אחידות הענישה יש ללמוד על העונש ההולם לנאשמת 1 מהעונש המוסכם בהסדר הטיעון לנאשמים 2-5, אשר מואשמים, בין היתר, בכך שסייעו לה באישום המס והלבנת ההון. לטענתה, העונש המקסימלי לנאשמת 1 צריך להיות כפל העונש המוסכם בעניין נאשמים 2-5, קרי, 18 חודשי מאסר בפועל. עתירתה היא לקביעת מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ובין 18 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנתה גם לפסיקה. בהקשר זה אף טענה שיש לתת את הדעת לחילוט הנרחב המוסכם בהסדר הטיעון, המאזן את עונש המאסר. כמו כן לכך שבשונה מנאשמת 1, נאשמים 2-5 לא עברו הליך שיקומי. ב"כ נאשמת 1 הפנתה לנסיבותיה האישיות המורכבות של נאשמת 1, שהיא אם לשלושה קטינים, וקושי הנוגע לילדיה אשר לא יפורט מפאת צנעת הפרט.

51. עו"ד ברקו הפנתה גם לתסקירי שירות המבחן, בהם פורט, בין היתר, כי נאשמת 1 ביטאה הבנה ביחס לחומרה והפסול במעשיה והביעה חרטה, ולחיסכון הרב בזמן שיפוטי ובכלל זאת בצורך בשמיעת עדים רבים, ביניהם מתלוננים נוספים, בזכות הודאתה. כמו כן הפנתה להליך הטיפולי והאבחון הממושך שעברה, אשר החל עוד בעת מאסרה, הדגישה שנאשמת 1 התמידה בטיפול, וטענה כי עברה תהליך משמעותי וההתרשמות כי הסיכון ממנה פחת. בנסיבות אלה טענה כאמור לשיקום ו/או פוטנציאל שיקומי המצדיק חריגה לקולא ממתחם הענישה ואימוץ המלצתו העונשית של שירות המבחן לגזירת עונש של מאסר בעבודות שירות. לטענתה אין כל חשש שנאשמת 1 תחזור ותבצע עבירות נוספות, ומשך 7 שנים (מאז שנת 2018) לא נפתחו נגדה תיקים חדשים. בנוסף, הפנתה למסקנות דוח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ומסקנותיו ביחס לעונש מאסר בכליאה (להלן: **דוח דורנר**). ביחס למחדלי המס שלא הוסרו טענה כי נאשמת 1 עשתה כל שביכולתה על מנת להסדיר את תשלום המס מול פקיד השומה, אך הדבר לא עלה בידה.

52. בנסיבות הכוללות עתרה לקביעת עונשה של נאשמת 1 בתחתית מתחם הענישה לו עתרה, כך שיעמוד על 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

53. ביחס לנאשמים 2 ו-5, ביקשה כי תאומץ הענישה המוסכמת בהסדר הטיעון. לטענתה, חלקו של נאשם 5 במסכת העבריינית מינורי, ולנאשמת 2 לא נפתחו תיקים פליליים מאז הפרשה, היא מקבלת קצבת ביטוח לאומי ולה שני ילדים אותם היא מגדלת לסירוגין.

תמצית טיעוני ב"כ נאשמים 3-4 לעונש

54. ב"כ נאשמים 3-4 עתרה לאימוץ העונש המוסכם בהסדר הטיעון, והפנתה לכך שהנאשמים הודו ונטלו אחריות תוך שהסכימו לחילוט הכספים התפוסים מידיהם, וחסכו בזמן שיפוטי. עוד ציינה כי נאשמים 3 ו-4 נשואים, הורים ל- 4 קטינים עם צרכים מיוחדים הלומדים במסגרת חינוך מיוחד (נ/8).

55. **נאשמת 1** הגישה מכתב שכתבה (נ/11) בו שיתפה אודות התהליך שעברה, אשר החל בעת מאסרה הקודם. במכתבה פירטה אודות תקופת המאסר שריצתה בתיק הקודם, שם הבינה לטענתה כמה מעשיה משפיעים לא רק עליה אלא גם על חיי ילדיה והסובבים אותה והוסיפה "**מבחינתי כיום אין דבר שיותר חשוב לי מילדיי ומהחירות שלי. אני פונה לכבוד השופטת בתחוננים, שתרחם עליי, אני מאמינה שעונש שבית המשפט נותן זה על מנת להרתיע את הנאשם מלבצע עבירה חוזרת ואני בטוחה ומתחייבת שלעולם לא אבצע שום עבירה בעתיד**". הנאשמת הדגישה את ההשלכות הפוטנציאליות על ילדיה באם ייגזר עליה עונש מאסר בשנית, והוסיפה: "**מצטערת מעומק ליבי על העבירות שביצעתי ומודעת לחומרת המעשים ולא מקלה ראש**".

56. **נאשמת 2** התנצלה על ביצוע העבירות.

57. **נאשמת 3** התנצלה והוסיפה "**...הרבה, אין מה להצטדק. זה משהו שנעשה, ולחזור בזמן, זה לא ניתן. אז מה שנותר זה באמת להתנצל ולבקש סליחה, וכמובן שכל התקופה הזאת, ... באמת שעברתי תקופה לא טובה אחרי כל הבלאגן שהיה. ואני מצירה על זה ומתקנת עד כמה שאני יכולה. ואין לי הרבה מה להצטדק. רק לבקש סליחה**".

58. **נאשם 4** בחר שלא להוסיף דבר.

59. **נאשם 5** התנצל והבטיח כי לא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה

נאשמת 1

60. כאמור, בעניינה של נאשמת 1 הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני ביחס לעונש המאסר, במסגרתו הסכימו כי המאשימה תגביל עתירתה לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל, וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה (להלן: **ההסדר הדיוני**). לצד זאת, הוסכם על הטלת מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, וכן על חילוט רכושה הכולל זכויות בדירה, רכב, כספים, והמחאות שנרשמו לפקודתה.

61. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) (להלן: **פס"ד מצגר**), הבהיר בית המשפט העליון כי ראוי לבחון את סבירותו של הסדר טיעון, ובכלל זאת הסדר דיוני כבענייננו, במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.2002) גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. במסגרת זו לתת את הדעת, בין היתר, לאמות מידה מקובלות המעוגנות בתיקון 113 לחוק העונשין, אך גם לוותר הנאשם על זכותו לנהל את ההליך ולציפיתו כי הסדר הטיעון יאומץ (פסקה 12 **לפס"ד מצגר**). בפסיקת בית המשפט העליון הובהרה גם ההבחנה בין טווח ענישה, המשקף את כוח המיקוח של הצדדים, לבין מתחם ענישה המשקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט, וכי אין כל פגם בקביעת מתחם ענישה שתקרתו גבוהה מהעונש שהוסכם שהמאשימה רשאית לטעון לו (ע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מדינת ישראל** (28.5.2017) פסקה 17; ע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל** (8.8.2018) פסקה 14; ע"פ 1548/18 **גיא נ' מדינת ישראל** (23.11.2018) פסקה 18).

62. על יסוד הכללים הנורמטיביים שלעיל, ובשים לב לאופן בו טענו הצדדים לעונש, דינה של נאשמת 1 ייגזר גם בהתאם לאמות המידה שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין, תוך שיינתן משקל מתאים גם לנסיבות הנוספות, ובכלל זאת אלה שבבסיס ההסדר הדיוני.

63. כמפורט לעיל, נאשמת 1 הורשעה בשורת עבירות ובכללן עבירות של קשירת קשר, ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מס, הלבנת הון ועבירות על חוק הגנת הצרכן. בהינתן מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014))

ומשהצדדים התייחסו לכלל המעשים כאירוע עונשי אחד, כך תהיה גם ההתייחסות בגזר הדין. 64. עובדות כתב האישום בהן הודתה נאשמת 1 מלמדות על התנהלותה המרמית, השיטתית המתוכננת, המתוחכמת, וחסרת הגבולות על פני תקופה ממושכת בת 3 שנים. כפי שהפנתה ב"כ המאשימה, נאשמת 1 הייתה זו אשר הגתה את התוכנית העבריינית והוציאה אותה לפועל. כאשר נתקלה בקושי בסליקת אשראי לאור ריבוי התלונות נגדה ובקשות להכחשת עסקאות, לא בחלה בכל אמצעי על מנת להשיג את מבוקשה - ובנתה את מערך מרמה. במסגרת זו, העמידה בחזית העבירות את נאשמים 2-5, אשר שיתפו פעולה עמה, פתחו על שמם את עסקי המרמה, עמדו בחזית העסקים וחשבונות הבנק כאנשי קש, ופעלו על פי הנחיותיה. בפועל, נאשמת 1 הייתה זו אשר עמדה בראש המערכת, ניהלה את עסקי המרמה מול גורמי המקצוע, ביצעה פעולות בחשבונות הבנק והעבירה כספים בין חשבונות הבנק של עסקי המרמה לחשבונותיה האישיים ולהיפך. לצד ביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות כלפי נפגעי העבירה, קיבלה נאשמת 1 במרמה בנסיבות מחמירות שירותי סליקה מחברות כרטיסי האשראי שלא היו מספקים את שירותי הסליקה אילו ידעו שמדובר בעסקאות שמבצעת נאשמת 1. סכום המרמה הכולל הוא בסך ₪ 3,000,000 וסכום המרמה כלפי המתלוננים הוא בסך ₪ 233,933.

65. כפי שפורט בהרחבה בכתב האישום, נאשמת 1 גייסה, יחד עם יתר הנאשמים, כל אחד כפי חלקו, עשרות עובדים, רובם כטלפנים ומשווקים. הטלפנים והמשווקים התקשרו טלפונית למתלוננים באמצעות פרטי התקשרות ממוקדים אודות לקוחות פוטנציאליים, אשר סופקו להם על ידי הנאשמים. הטלפנים והמשווקים הזדהו בשם עסקי המרמה השונים, ותוך שימוש בתסריט שיחה מובנה, הציגו בפניהם מצג שווא. במצג השווא נמסר כי הם חברים רשומים במועדון צרכנות המקנה להם רכישה מוזלת של מוצרים והנחות, ולאחר תקופת זמן בה קיבלו, לכאורה, מנוי חברות בחינם, הם נדרשים לשלם סכום חודשי בסך של מאות שקלים למשך השנתיים שנותרו להמשך החברות. זאת למרות שבפועל, הם מעולם לא היו חברים במועדון ולא הסכימו להצטרף אליו. על סמך המצג השקרי נדרשו המתלוננים לשלם סך של אלפי שקלים עבור אותה חברות לכאורה במועדון.

66. במסגרת זו, ביצעה נאשמת 1, לצד נאשמים 2-4 (כל אחד כפי חלקו), גם עבירות על חוק הגנת הצרכן שעניינן בהשפעה בלתי הוגנת על המתלוננים, בכך שהטרידו אותם באמצעות הטלפנים הטרדות חוזרות ונשנות, עשרות פעמים לכל מתלונן, כדי לקשור בעסקה 11 מתלוננים שונים, חרף דרישתם כי יחדלו. בנוסף, בכך שבמאות אלפי עסקאות ביצעו מעשים העולים כדי אי גילוי פרטים בעסקת מכר מרחוק, בכך ששלחו לקורבנות קטלוג תחת שם החברה בו לא גילו את כל הפרטים הנדרשים בהתאם להוראות חוק הגנת הצרכן, והאופן שבו צרכן יכול לממש את זכותן לבטל את העסקה בהתאם להוראות. כמו כן, באלפי עסקאות שונות, עשו הנאשמים 1,2 ו-4 מעשים בכתב העלולים להטעות את הצרכן בתנאי הביטול של העסקה.

67. את העבירות ביצעה נאשמת 1 (יחד עם יתר הנאשמים - כל אחד כפי חלקו), תוך ניצול ציני של חולשתם של המתלוננים, קורבנות עבירות המרמה, חלקם אנשים מבוגרים, ותוך הפעלת לחץ עליהם, הפחדתם והטרדתם בשיחות טלפון רבות. המניע לביצוע העבירות על ידי נאשמת 1 הוא בצע כסף ורצונה לנהל אורח חיים "ברמה כלכלית גבוהה", לצד צורך נטען על ידה לשלם חובות שצבר בעלה (ראו התסקיר הראשון עמ' 3). גם בכך יש כדי להוסיף חומרה למעשים. ב"כ המאשימה אף הפנתה לכך שנאשמת 1 ניהלה אורך חיים ראוותני בתקופת ביצוע העבירות, ובכלל זאת רכשה דירת מגורים, נסעה ברכבי יוקרה והעבירה עשרות אלפי ₪ מכספי העבירות לחשבונות הבנק של ילדיה.

68. ברי כי מדובר במעשים הראויים לכל גנאי שחומרם רבה ביותר, ונובעת לא רק, ואף לא בפרט, מהיקף העבירות, אלא מנסיבות ביצוען.

69. לא זו אף זו, נאשמת 1 גם העלימה הכנסתה בסך 3,000,000 ₪ מביצוע העבירות מרשות המסים בסיוע נאשמים 2-5. זאת במזיד, תוך שימוש במרמה, ערמה ותחבולה, במטרה להתחמק ממס. כמו כן, ביצעה עבירות הלבנת הון לשם הסוואת והסתרת מקורו של הרכוש האסור, כספי העבירות, את הבעלות בהם ואת הפעולות בו, וכן העבירה מתוך חשבונות המרמה לחשבונה סך של מיליוני ₪.

70. כלל המפורט לעיל מלמד על פגיעה ממשית בערכים חברתיים מוגנים מגוונים.

71. כך, בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות פגעה נאשמת 1 בערכים מוגנים הנוגעים לחופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה, בענייננו, המתלוננים, בנקים וחברות אשראי, ויכולתם לקבל החלטות מושכלות ונכונות, כמו גם האינטרס הרכושי שלהם. הנזק לו גרמה נאשמת 1 (ביחד עם יתר הנאשמים) לנפגעי העבירה, ובפרט לאלה המבוגרים, רב וחמור ומשתקף היטב בעדויותיהם במהלך המשפט ובהצהרות נפגעי העבירה, ואינו מסתכם הנזק רכושי. הנזק כולל בפגיעה רגשית לא מבוטלת אצל חלק מהמתלוננים, החשים בפגיעה קשה באמון ובביטחון באנשים המשפיעה על הדרך בה הם מתנהלים בחייהם. חלק מהמתלוננים תיארו גם תחושות בושה ואשמה עמוקות, וחלקם הסתיר את שארע מבני משפחתם באופן מכמיר לב. עוד תוארה תחושת פחד וחרדה למראה שיחות הטלפון החוזרות והנשנות של הנאשמים ומי מטעמם, כשבמקרים מסוימים מתוארת השפעה על מצבם הנפשי והפיזי (ראו עדויות המתלוננים והצהרות נפגעי העבירה).

72. כפי שנקבע לא אחת מפי בית המשפט העליון, קיימת חומרה יתרה בביצוע עבירות לשם גזילת רכושם של אנשים מבוגרים, תוך ניצול חולשתם. ראו לדוגמא רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010), פסקה 9 מפי הש' ג'ובראן:

"גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתיים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של "וְהִדְרָת פְּנֵי זָקֵן" (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים, למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באכלוסיה זו, וכל זאת ברוח הפסוק "אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי, לַעֵת זָקְנָה; כְּכֹלֹת כְּחִי, אֶל-תִּעַזְבֵנִי" (תהילים ע"א, ט')."

73. גם הפגיעה בערכים המוגנים מביצוע העבירות על חוק הגנת הצרכן על ידי נאשמת 1 היא ברף גבוה. תכליתו של חוק הגנת הצרכן היא הגנה על האינטרסים הלגיטימיים של צרכנים באמצעות צמצום פערי הכוחות והמידע שקיימים באופן טבעי בין עוסקים לצרכנים, שמירה על האוטונומיה של הצרכן, והשלטת התנהגויות ראויות על המגזר העסקי תוך קידום תחרות ומסחר הוגן. על מנת להגשים תכליות אלה, קובע חוק הגנת הצרכן, בין היתר, חובות גילוי, איסורי הטעיה והשפעה בלתי הוגנת, והבאת מלוא המידע המהותי לצרכן עוד טרם היקשרות בעסקה, על מנת שיוכל לכלכל צעדיו. ראו לדוגמא ע"פ 71561/01 מדינת ישראל נ' חוגלה קימברלי שווק בע"מ (31.3.2003) בפסקה 5:

"חוק הגנת הצרכן, כשמו כן הוא. מטרתו להגן על הצרכן שבעשותו עסקה יעמוד

לרשותו מלוא המידע ההוגן והנאות, על פיו יוכל לכלכל צעדיו ולגבש החלטתו בדבר פעילותו הצרכנית בתנאי וודאות מלאים. ממטרה זו נגזרת חובת גילוי רחבה ואיסור על עשיית מעשה או מחדל "העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה".

74. אשר לעבירות המס: חשיבות הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אלה למרקם החברתי במדינה ידועה. מדובר בעבירות המגינות על ערך השוויון ואמון הציבור, ובביצוען נפגע גם פיקוח הרשות ומנגנון המס. לצד העבירות פוטנציאל נזק ממשי לקופה הציבורית, שחשיבותה לכלכלת המדינה וביטחונה ברורה, ובתוך כך פוטנציאל לפגיעה ב"קורבן השקט", הציבור בכללותו, ובפרט ציבור המוחלש בחברה, הנשען על השירותים הציבוריים. מדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה יחסית, קיים פיתוי לבצען, ולא אחת צוינה חשיבותה של ענישה מרתיעה בגינן. ראו דוגמאות אלה מיני רבות: רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018) (להלן: עניין יצחקי) ודברי השופט אלרון ברע"פ 5877/22 אלקיס נ' מדינת ישראל (3.10.2022) בפסקה 11:

"באשר לחומרת העונש, כבר נפסק לא אחת כי עבירות מס הן עבירות חמורות במיוחד וראויות לכל גינוי, וכי על חומרתן זו לבוא לידי ביטוי בהטלת ענישה מרתיעה (ראו למשל, ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721 (2004)). כמו כן נפסק כי בעבירות מסוג זה גובר משקלם של האינטרס הציבורי שבהחמרה בענישה ושל שיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו למשל, רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל; (3.11.2010) רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ. (18.7.2018))."

75. גם בביצוע עבירות הלבנת ההון (בסיוע יתר הנאשמים, כל אחד כפי חלקו) פגעה נאשמת 1 פגיעה ממשית בערכים מוגנים חשובים שעניינם חשיבות השקיפות, האמינות ויציבות המערכת הפיננסית. אין להקל ראש בחשיבות מניעת הניצול לרעה של המערכת הפיננסית לשם הפקת רווח מביצוע עבירות, ובכלל זאת לגדיעת שרשרת העבריינות באמצעות פגיעה ביכולת העבריין לשוב ולעשות שימוש ברווחים הכלכליים אשר נוצרו לו מביצוע העבירות לשם ביצוע עבירות נוספות. אף אין להקל ראש בחשיבות יצירת תמריץ שלילי לביצוע עבירות בעלות היבט כלכלי. אדרבא, לא אחת צוינה החומרה היתרה שבביצוע עבירות לפי לחוק איסור הלבנת הון, ועל אחת כמה וכמה עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק, לצידה אף 10 שנות מאסר. ראו דברי הש' אלרון בע"פ 2698/24 סילבר נ' מדינת ישראל (5.12.24) פסקה 24:

"בהקשר זה, בולט בחומרתו סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, הדורש יסוד נפשי שלפיו מלבין הכספים פעל "במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו". בכך, מאפשר הסעיף להיאבק במלביני ההון ובסייענים הנוטלים חלק בשרשרת ההלבנה, הפועלים ברכוש האסור במטרה להסתירו ולהטמיעו ברכוש כשר כאמור. בהתאם, בצידה של עבירה זו נקבע עונש מרבי של 10

שנות מאסר בפועל, באופן המבטא את "ההשלכות השליליות הרבות שיש לביצוע העבירה והפגיעה החמורה בתקנת הציבור" (דברי הסבר להצעת חוק איסור הלבנת הון, בעמ' 423).

מאפיינים אלו של עבירות הלבנת ההון הופכים אותן לעבירות חמורות במיוחד בשל פגיעתן בציבור הרחב וערכיו, ובשל פוטנציאל ההרס הגדול מבחינה חברתית וכלכלית של עבירות אלו. בהתאם, לא אחת נקבע בפסיקה כי הנוטלים חלק בהלבנת הון צפויים לעונשים חמורים ומשמעותיים (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה, פסקה 19 [נבו] (30.10.2014))

ראו גם: ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (30.10.2014); ע"פ 2333/07 תענך נ' מדינת ישראל (12.7.2010); ע"פ 4111/14 קורד נ' מדינת ישראל (20.8.2015); רע"פ 398/15 בסון נ' מדינת ישראל (21.1.2015).

76. בעת בחינת ההסדר הדיוני בחנתי גם את הענישה הנוהגת, ובכללה את הפסיקה אליה הפנו הצדדים. זאת, "אף כי בכל מקרה הנסיבות הן כמובן ייחודיות לו" (ע"פ 3591/17 רז נ' מדינת ישראל (10.4.2018) פסקה 10 (להלן: ע"פ רז)). הגם שבפסיקה ניתן למצוא מנעד עונשים הנקבעים גם בשים לב לנסיבות העבירה, לחלקו של הנאשם בביצוע, למשכן והיקפן, ולתכנון בבסיסן - המגמה הרווחת העולה מפסיקת בית המשפט העליון היא להחמרה בענישה בעבירות כלכליות. אף נקבע, שבעת גזירת העונש בגין ביצוע יש לתת לשיקולי אינטרס ציבורי, ובכללם שיקולי הרתעה, בכורה על פני נסיבות אישיות (ראו לדוגמא עניין יצחקי). להלן יפורטו דוגמאות מן הפסיקה הרלוונטיות, בשינויים המחויבים, לעניינינו:

· ע"פ רז, במסגרתו הורשעה המערערת על יסוד הודאתה בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הלבנת הון, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, שימוש במרמה, ערמה ותחבולה והשמטת הכנסה בכוונה להתחמק ממס, ועבירות לפי פקודת פשיטת הרגל שעניין אי מסירת מידע, אי גילוי נכסים, השמטה, מניעת הצגת מסמכים, ומרמה במסמכים.

כפי שפירט בית המשפט העליון בפסק הדין בערעור, המערערת, עיוורת מלידה, ביצעה מעשי מרמה והונאה במסגרתם הונתה שבעה קורבנות בשיטתיות ובסכומי כסף גדולים, בין היתר, תוך התחזות לאשת עסקים מצליחה בתחום הנדל"ן, זיוף מסמכים והצגת מצגי שווא כוזבים. כדי למנוע מקורבנותיה לגלות את האמת ביחס למצגי השווא הכוזבים, החתימה אותם המערערת על הסכמים המחייבים אותם לשמור על סודיות. כמו כן, הנאשמת ביצעה עבירות הלבנת הון בכך שהסתירה את זכויותיה ברכוש האסור שקיבלה על ידי דרישה לקבלת כספים במזומן, הורתה לעורך דין לרשום את הכספים בחשבון בנק הרשום על שמו כך שהחשבון יחזה להיות חשבון נאמנות, ולאחר מכן הורתה לו למשוך את הכסף שהתקבל בחשבון במזומן ולהעבירו לידיה. היקף המרמה עמד על סך של כ- 3,400,000 ₪, לצד ניסיון לקבל במרמה סך של כ-900,000 ₪ נוספים, וסכום ההכנסה אותו

השמיטה בסך 2,698,000 ₪.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה בגין כל אירוע של קבלת כספים במרמה תוך זיוף מסמכים ושימוש בהם הנע בין 2-5 שנות מאסר בפועל, בגין הלבנת הון מתחם ענישה הנע בין 18-40 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירות המס בין שנה ועד 3 שנות מאסר בפועל. על המערערת נגזרו 6 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה בסך כולל של 1,425,000 ₪. הערעור ביחס לעונש המאסר נדחה תוך שנלקחה בחשבון העובדה שהמערערת השיבה סך של כמיליון ₪ לנפגעי העבירות עוד לפני תחילת ההליך, הודאתה בהזדמנות הראשונה, והקושי עבודה לרצות עונש מאסר בפועל. נקבע כי העונש ראוי והולם בנסיבות העניין, ואינו חורג מרמת הענישה הנהוגה בעבירות הונאה ומרמה בהיקף דומה, תוך שצויינה מגמת ההחמרה במדיניות הענישה בעבירות כלכליות. הקנס בוטל.

· ע"פ 7760/18 מזרחי נ' מדינת ישראל (16.5.2019) במסגרתו הורשע המערער בבית המשפט המחוזי, על יסוד הודאתו בעבירות קשירת קשר, מרמה וזיוף, בעבירות מס ובכללן השמטת הכנסה בסך 2.6 מיליון ₪, ובעבירות הלבנת הון. המערער ייבא על פני חמש שנים ביצים שהוכנסו לישראל שלא כדין ובמהלך פעילות העסק קיבל המערער במרמה, יחד עם אחרים, את התמורה עבור הביצים, תוך סיכון בריאות הצרכנים ויצירת מצג שווא כלפיהם. בנוסף, השמיט הכנסה בסך כ-2.6 מיליון ₪. בביצוע העבירות הפיק המערער הכנסה העולה על 1,300,000 ₪, שהיא בגדר רכוש אסור לפי חוק איסור הלבנת הון, וביצע ברכוש האסור פעולות לשם הסתרת או הסוואת מקורו, את זהות בעליו ותנועותיו. על המערער, לו עבר פלילי, אשר הסיר את מחדל המס, נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, וחילוט מוסכם בסך 700,000 ₪, 2 כלי רכב וכספים בסך 28,347 ₪.

ערעור המאשימה לבית המשפט העליון התקבל. בית המשפט העליון עמד על ההחמרה הנדרשת בעבירות כלכליות שבוצעו בשל בצע כסף "**בכדי שידע העבריין שאין החוטא יוצא נשכר**" (פסקה 13), והחמיר את עונש המערער ל-28 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי המערער ירצה את המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגדו, חציו בחופף וחציו במצטבר, ובסך הכל ירצה 30 חודשי מאסר בפועל, תוך שצוין כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין בעת קבלת ערעור תביעה על העונש. נקבע כי מתחם הענישה לעבירות השמטת הכנסות בסך של 2,600,000 ₪ ושימוש במרמה ערמה ותחבולה במטרה להתחמק ממס הוא בין 12 ו-36 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעבירות המרמה והלבנת ההון נקבע מתחם ענישה שנע בין 18 ו-36 חודשי מאסר בפועל.

· ע"פ 5139/19 לביא נ' מדינת ישראל (17.3.2020) במסגרתו הורשעה המערערת על יסוד הודאתה בביצוע עבירות גניבה בידי מורשה, עבירה של השמטת הכנסה, ועבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה במטרה להתחמק ממס. המערערת עו"ד בעברה, ניהלה משרד עו"ד ובמסגרת עיסוקה החזיקה חשבונות בנק שונים בהם הפקידה את כספי לקוחותיה בנאמנות. ב-6 מקרים שונים נטלה לכיסה כספים שהופקדו בנאמנות בסך 4,217,343 ₪. המערערת לא דיווחה על קבלת הכספים לרשות המסים על פני שלוש שנים. עד ליום מתן גזר הדין, המערערת החזירה

סכום כולל של 2,200,000 ₪ על חשבון הגניבה. מתחם הענישה בגין כל מעשי הגניבה נקבע בין 3 ו-7 שנות מאסר, ובגין עבירות המס בין 18 ו-30 חודשי מאסר. על המערערת נגזרו 3 שנות מאסר לצד ענישה נלווית ופיצוי, תוך שצוין כי בנסיבות רגילות היה עונשה עומד על 6 שנות מאסר. ערעורה לבית המשפט העליון נדחה, תוך שצוין כי בית המשפט המחוזי התחשב במערערת ככל שניתן, קבע מתחם ענישה מתון, וגזר את עונשה מתחתיו לקולא.

77. נתתי דעתי גם לפסיקה אליה הפנתה ב"כ נאשמת 1, כפי שתפורט להלן, כשקיים קושי לגזור ממנה לענייננו, בהינתן הנסיבות באותם מקרים:

• ת"פ 50384-05-21 מדינת ישראל נ' קוכמן (12.12.2034) שם דובר במרמה ממנה הפיקו הנאשמים סכומים קטנים בהרבה (בסך 465,971 ₪) לצד ביצוע עבירות הלבנת הון, והעלמת ההכנסה בסך של 658,655 ₪ בלבד. בגין מעשיו נגזרו עליו 18 חודשי מאסר, לצד קנס בסך 300,000 ₪, מאסר על תנאי וחילוט בסך 465,971 ₪.

• ת"פ 69154-11-20 מדינת ישראל נ' אלמליח (8.12.2004) שם דובר במי שהיה הרב הראשי של שב"ס והורשע בעבירות של גניבה בידי עובד ציבור בצוותא בסך 692,960 ₪, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא, ומרמה והפרת אמונים. מדובר בעבירות ונסיבות שונות מענייננו. בנוסף, בניגוד לענייננו, במקרה זה הגבילה המאשימה את עתירתה העונשית לעונש של 18 חודשי מאסר, וזה העונש אשר נגזר, לצד מאסר מותנה, קנס בסך 100,000 ₪ וחילוט מוסכם בסך 125,000 ₪.

• ת"פ 2522-06-17 מדינת ישראל נ' אבו רביעה (13.7.2021), שם הורשע הנאשם בריבוי עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד; ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; ריבוי עבירות של הלבנת הון, ועבירות לפי פקודת פשיטת רגל. הנאשם, שהיה מנוע מלהקים חברות הסעה, רשם במרמה חברות הסעות שהקים על שמות שונים, קיבל רישיונות ממשד התחבורה במרמה והפעילן תוך התחמקות מנושיו. במקרה זה, נקבע מתחם הענישה בין 20 ו-40 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס, וחולט חלקו ברכב.

78. בעת בחינת הסדר הטיעון וקביעת מתחם הענישה בעניינה של נאשמת 1, נתתי דעתי גם לעונשים המוסכמים לנאשמים 2-5, אותם בכוונתי לאמץ. כאמור, בהסדר הטיעון הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להטלת עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על נאשמות 2-3, ועונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על נאשמים 4-5.

79. אמנם, בניגוד לעניינה של נאשמת 1, מדובר בעונשים מוסכמים, ולדברי ב"כ המאשימה, בהסכמתה לעתור לעונשים אלה נלקחה בחשבון נטילת האחריות על ידי נאשמת 1 והסכמתה כי המאשימה תוכל לטעון בעניינה לעונש של עד 36 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, כשכידוע, "**עיקרון אחידות הענישה מחייב שמירת יחס הולם בין נאשמים באותה פרשה לפי מידת אשמים**" גם אם ביחס למי מהם אומץ עונש מוסכם במסגרת הסדר טיעון (ע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.9.2017) פסקה 35), קיימת רלוונטיות לענישה המוסכמת בעניין יתר הנאשמים.

80. בעת איזון בין עונשי נאשמים 2-5 למתחם הענישה ולעונש שיקבע לנאשמת 1, חשוב לתת את הדעת לחלקה המרכזי בביצוע העבירות, שהוא גדול באופן ממשי מחלקם של האחרים. נאשמת 1, בניגוד לנאשמים 2-5, היא מחוללת העבירות, הרוח החיה מאחוריהן, והוגת התוכנית העבריינית. היא גם זו אשר הציבה בחזית עסקי המרמה את הנאשמים האחרים, על מנת שתוכל להמשיך בתכנית

המרמה במסגרתה קיבלה במרמה בנסיבות מחמירות כספי מתלוננים, ושירותי סליקת אשראי במרמה בנסיבות מחמירות יחד עם. הגם שנאשמים 2-5 היו רשומים בחזית עסקי המרמה וביצעו את עבירות המרמה יחד עם נאשמת 1, בפועל נאשמת 1 הייתה בעלת העסקים ועשתה בעסקי המרמה ובכספי העבירה שהתקבלו בהם כבשלה. בעוד שנאשמים 2-5 הואשמו, כל אחד כפי חלקו רק בחלק מעבירות המס והלבנת ההון, ובעבירות סיוע, נאשמת 1 הואשמה בביצוע ישיר של העבירות כולן ובהיקף המלא כמפורט בכתב האישום.

81. ברי כי מדובר בנסיבות ביצוע עבירה שונות מאוד, בהיקף שונה וברף חומרה שונה, באופן המצדיק ענישה שונה ומחמירה בהרבה לנאשמת 1. בנסיבות אלה, איני מוצאת לקבל את טענת ב"כ נאשמת 1 לפיה העונש המקסימלי לנאשמת 1 הוא 18 חודשי מאסר בפועל בשל העונש המוסכם ליתר הנאשמים, תוך חישוב אריתמטי פשוט של כפל עונשן של נאשמות 2 ו-3.

82. שקלתי גם את טענות ב"כ נאשמת 1 לאכיפה בררנית ביחס לחברות אחרות אשר פעלו לטענתה באופן דומה לזה בו פעלו הנאשמים, ולמרות זאת לא הועמדו לדין. כידוע, אכיפה בררנית יכולה להקים הגנה מן הצדק כאשר הדין נאכף באופן שונה בין מעורבים באותה פרשה או בין מעורבים בפרשות שונות, כל עוד שאין טעם רלוונטי המבחין ביניהם, גם אם אין מניע פסול בבסיס הדברים (רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי (31.10.2018)). עם זאת, הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית שמורה למקרים חריגים, והנטל המוטל על כתפי נאשם הטוען לקיומה הוא כבד, לאור חזקת התקינות המנהלית העומדת לרשות ביחס לפעולותיה. על כן, על הנאשם להניח תשתית ראייתית מספקת ולהראות כי לכאורה בוצעה הבחנה בלתי ראויה בין שוויים, אז - יעבור הנטל לסתור לכתפי הרשות (ראו: ע"פ 3507/19 בורקאן נ' מדינת ישראל, (3.12.2020) ומהפסיקה המצוטטת שם).

83. בענייננו, בחינת הנסיבות מעלה באופן ברור כי נטל זה לא הורם, ולא בוססה התנהלות מפלה נגד נאשמת 1 המצדיקה הקלה בענישה. זאת הגם שעולה מנ/9 והודעות ועדויות מתלוננים אליהם הפנתה ב"כ הנאשמת, שהיו עסקים אחרים אשר פעלו באופן דומה לזה בו פעלו הנאשמים.

84. כפי שפירטה המאשימה בטיעוניה, נהוג להטיל עיצום כספי בגין ביצוע עבירות על חוק הגנת הצרכן, כך נעשה תחילה גם בעניינה של נאשמת 1 (נ/7). עיצום כספי אף הוטל על חלק מהעסקים האחרים (ראו הפירוט בטבלה שקיבלה ב"כ נאשמת 1 לבקשתה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח 1998 (נ/9)). אלא, שלדברי המאשימה, נאשמת 1 לא חדלה ממעשיה, ואף פעלה בתחום, תוך שעסקי המרמה וחשבונות הבנק נרשמו על שמם של נאשמים 2-5. בשל כך - הוגש נגדה כתב האישום במתכונתו. האמור לא נסתר על ידי ב"כ נאשמת 1, ומלמד בבירור כי אין מדובר בקבוצת השוויים. יתרה מכך, כאמור, מכתב האישום עולה כי לצד העבירות כלפי המתלוננים ביצעו הנאשמים ובראשם נאשמת 1 עבירות חמורות נוספות בהיקפים גבוהים, ובכלל זאת עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות מחברות האשראי, עבירות מס ועבירות הלבנת הון. לא בוסס ואף לא נטען כי גם העסקים האחרים, אשר על פי הנטען פעלו באופן דומה מול מתלוננים, ביצעו עבירות נוספות מסוג זה או בכלל.

85. לצד זאת, בעת קביעת מתחם הענישה נתתי דעתי גם לכך שלדברי ב"כ המאשימה מדובר בתיק "ראשוני וייחודי", אשר כלל שיתוף פעולה של רשויות אכיפה שונות, והמצדיק הקלה מסוימת בעונש (שלגישת המאשימה כבר ניתנה בהגבלת עתירתה העונשית ל- 36 חודשי מאסר בפועל).

86. בסופו של יום, בשים לב לכלל המפורט לעיל, מצאתי לקבוע מתחם ענישה שתחתיתו 28 חודשי מאסר בפועל (תקרת ענישה לה הייתה עותרת המאשימה אילו הייתה נאשמת 1 מסירה את מחדלי

המס) ותקרתו 50 חודשי מאסר בפועל.

87. לשם קביעת עונשה של נאשמת 1, שקלתי את כלל נסיבותיה. נאשמת 1 היא בת 34, אם לשלושה קטינים (בגילאי 6-13) ובהיריון (לאחר שלאחרונה עברה לידה שקטה בהיותה בהיריון מתקדם), ועל פי תסקיר האב והמסמכים אשר הוצגו במהלך הטיעון לעונש עברה קשיים משמעותיים לאורך השנים. נאשמת 1 התחברה עם חברה שולית עוד בנעוריה, בעלה הראשון ואב שניים מילדיה נרצח, והיא מתמודדת עם מורכבות ממשית ביחסיה עם בעלה לשעבר/בן זוגה השני ובמסגרת גידול ילדיה.

88. בעברה של נאשמת 1 שתי הרשעות קודמות (נ/1), בעיקר בעבירות אלימות, אותן ביצעה בשנים 2015 ו-2018. בגין הרשעתה האחרונה נידונה ל-18 חודשי מאסר בפועל, ולדבריה ריצתה 9 חודשי מאסר בסך הכל (נטען כי מאז לא נפתחו נגדה תיקים). על פי תסקיר האב נאשמת 1, שהייתה מטופלת בילדים בעת ריצוי מאסרה, הסתגלה לתנאי המאסר, אך הקושי לילדיה ולה מהמאסר שריצתה טבעי וברור, ואף עולה ממכתבו של בנה, ממכתבי בני המשפחה ומכרים (נ/10), ממכתב נאשמת 1 (נ/11) ומהעדויות לעונש. עוד עולה מתסקיר האב, וכן מהעדויות והמכתבים, שלנאשמת 1 סביבה אוהבת ותומכת, וכי היא קרובה לילדיה ומוערכת על ידי בני משפחתה, מכריה וחבריה. גם הקושי לבני משפחת נאשמת 1, ובפרט לילדיה, מעונש מאסר בין שיקוליי.

89. בעת קביעת העונש שקלתי גם את הודאת הנאשמת ונטילת האחריות על ידה לאחר הליך גישור משמעותי במסגרתו גם תוקן כתב האישום (וכן לתיקונים שבוצעו בו). בנוסף, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (מבלי להטיל אשם על מי מהצדדים). נטילת האחריות על ידי נאשמת 1 באה לידי ביטוי גם במעשה, הסכמתה לחילוט ולכך שחלק מכספים שנתפסו מידה ישמשו לפיצוי המתלוננים, הגם שלא מדובר במעשה חסד מצידה. לצד זאת, נתתי משקל גם לכך שהנאשמת לא פעלה לפיצוי המתלוננים מיוזמתה במהלך התקופה מאז הודאתה ועד היום. בנוסף, נתתי דעתי לכך שהתקיימו מספר לא מבוטל של דיונים במסגרת ההליך, בהם נשמעה עדות מתלוננים, כך שעדותם של אלה לא נחסכה, על הקושי לצידה.

90. על פי עובדות כתב האישום בהן הודתה, נאשמת 1 ביצעה את העבירות "על מנת להפיק רווח כספי קל". מדבריה לשירות המבחן עולה כי ביצעה את העבירות בשל רצונה לנהל אורח חיים ברמה כלכלית גבוהה, לצד הצורך לשלם חובות כספיים שצבר בעלה השני, וכי התייחסה בקלות דעת להשלכות מעשיה והפגיעה במתלוננים, ובחרה לחשוב שהיא ממזערת את הנזק בכך ששולחת להם מוצרים שונים בדואר, תמורת "ההרשמה" ל"מועדון הלקוחות".

91. שירות המבחן ציין בתסקיר האב את התרשמותו לפיה נאשמת 1 היא כריזמטית וורבלית, וניצלה תכונות אלה למעשי מרמה מתוחכמים לאורך זמן, מתוך בצע כסף ורצון לנהל אורח חיים מספק מבחינתה. ההתרשמות היא כי לנאשמת 1 דפוסים אלימים, קושי בראיית האחר תוך התמקדות בצרכיה המידיים, וכן קושי לווסת התנהגותה ולהתמודד באופן מותאם עם רגשות שליליים. עם זאת, בתסקירים הנוספים צוין כי כיום נאשמת 1 מבינה לעומק את הפסול במעשיה ומתחרטת עליהם.

92. שקלתי את ההליך הטיפולי בו נטלה נאשמת 1 חלק, אותו החלה עוד בתקופת מאסרה, כמשתקף בתסקירים. עולה כי גם לאחר השחרור המשיכה נאשמת 1 להשתתף בקבוצות טיפוליות בתחום המרמה, הגיעה בקביעות למפגשים, והייתה דמות משמעותית בתהליך קבוצתי. בתסקירים, ובפרט בתסקיר השלישי והאחרון, צוין כי ניכר שנאשמת 1 ממשיכה להעמיק בדפוסים המכשילים והמרמתיים ומראה התקדמות, וכיום מכירה בחלקים האישיותיים שבבסיס ביצוע העבירות, ובהשלכות

מעשיה על נפגעי העבירות, עליה ועל בני משפחתה. להתרשמות שירות המבחן הסיכון מהנאשמת פחת, והיא נמצאת לקראת סיום ההליך הטיפולי, כך שאין צורך להטיל עליה צו מבחן.
93. בהקשר זה, שקלתי את בקשת ב"כ נאשמת 1 לחרוג לקולא משיקולי שיקום לפי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין ולאמץ את המלצתו של שירות המבחן ואת הפנייתה לע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018) ואכן, במקרים מתאימים רשאי בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום ובכללם פוטנציאל שיקומי. עם זאת, והגם שלשיקולי שיקום חשיבות רבה, הם אינם עומדים לבדם. נקבע לא אחת כי בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו בהקשר זה במשורה, מששיקום אינו בגדר "מילת קסם" המעלימה את יתר שיקולי הענישה (עפ"ג 61295-02-25 **פלונית נ' מדינת ישראל** (12.8.2025)). על נאשם המבקש כי עונשו יחרוג לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום לבסס טענתו, ולא די בהתרשמות כללית ביחס להליך שיקומי אותו עובר. עוד כידוע, המשקל שיש ליתן לשיקולי שיקום נבחן גם ביחס לחומרת המעשה, מכלול נסיבות ביצוע העבירה, ויתר הנסיבות הרלוונטיות.

94. בעניינינו, לאחר בחינת כלל הנסיבות והמפורט ביחס לטיפול שעברה נאשמת 1 איני מוצאת לקבוע את עונשה תוך חריגה ממתחם הענישה אשר נקבע, ומסקנתי היא שהגם שנאשמת 1 עשתה דרך לא מבוטלת בטיפול אין מדובר בשיקום המצדיק זאת ובשים לב גם ליתר שיקולי הענישה ובכללם עיקרון ההלימה וחשיבות ההרתעה.

95. יחד עם זאת, התחשבות בטיפול שעברה נאשמת 1 ובנסיבות כולן, ובכלל זאת נסיבותה האישיות המורכבות, מביאה אותי למיקום עונשה בתחתית מתחם הענישה שנקבע, שגם הוא על הצד המקל, כך שעונש המאסר בפועל שייגזר עליה יועמד על 28 חודשים. אין זה מובן מאליו מקום בו נאשמת 1 לא הסירה את מחדלי המס (גם אם ניסתה לבוא בדברים ולהגיע להסכמה עם פקיד השומה). בנוסף, לחובת נאשמת 1 עבר פלילי (בגין ביצוע עבירות תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, הסגת גבול פלילית וביצוע בצוותא בינואר 2018, במהלך ביצוע העבירות הנדונות), ואף הוסכם באופן מקל שלא ייגזר עליה קנס, למרות שהפסיקה מדגישה את חשיבות בהטלתו בעבירות כלכליות (ראו לשם הדוגמא ע"פ 7068/06 **מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ** (31.5.2007) וע"פ 7533/23 **שמס נ' מדינת ישראל** (23.7.2024)).

96. בעת קביעת העונש, נתתי דעתי גם להפניית ב"כ נאשמת 1 למסקנות דוח דורנר, אך כידוע, וכפי שציין בית המשפט העליון בע"פ 1656/16 **דוידוביץ נ' מדינת ישראל** (20.3.2017) פסקה 105, מסקנות דוח דורנר, מוגבלות בכל הנוגע לעבירות כלכליות, בהן שיקולי הרתעת היחיד והרבים מקבלים משנה תוקף והם בעלי משקל רב. זאת, משעבירות אלה נחשבות לעבירות רציונליות ואינסטרומנטליות, בהבחנה מעבירות אימפולסיביות הנעברות בלהט הרגע, וכן נוכח מיהות העבריינים הכלכליים, הפועלים כאנשים רציונליים המחשבים את רווח העבירה כנגד הפסדה.

97. סוף דבר, על יסוד כל המפורט לעיל, ולאור המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון, על אחת כמה וכמה מקום בו הסדר הטיעון הוא פרי הליך גישור מעמיק ויסודי כבעניינינו, מצאתי לאמץ את ההסדר הדיוני ולגזור על נאשמת 1 עונש של 28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, פיצוי וחילוט כמוסכם.

נאשמים 2-5

98. גם בעניינם של נאשמים 2-5 נתתי דעתי למדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון לאור האינטרס הציבורי בבסיסם. בנוסף לכך, שיש צורך בנסיבות "**חריגות במיוחד**" שלא לאמץ הסדר טיעון, כאשר

מדובר בהסכמות אשר הושגו במסגרת הליך גישור (עניין פלוני).

99. אמנם, העונש המוסכם לנאשמים 2-5 מקל מאוד ביחס לחומרת העבירות בהן הורשעו והערכים המוגנים בהם פגעו בביצוען, כמפורט לעיל בהרחבה בעניינה של נאשמת 1. עם זאת, כאמור, מהעובדות עולה כי הרוח החיה ומחוללת העבירות היא נאשמת 1, ועל פני הדברים, מתוך המפורט בכתב האישום אף עולה שהייתה הנהנית העיקרית מפירות העבירות. אזכיר שוב כי נאשמים 2-5 הורשעו בכך שסייעו לנאשמת 1 בביצוע עבירות המס והלבנת ההון, ולא כמבצעים עיקריים (הגם שכשבעבירות מס עסקינן, העונש המקסימלי של המסייע זהה לעונשו של המבצע העיקרי). ביחס לעבירות המרמה עולה כי על שמו של כל אחד מנאשמים 2-5 נרשם עסק מרמה אחר ובהתאמה נפתח חשבון בנק על שם אותו עסק, כך שגם תקופות ביצוע העבירות והיקף העבירות (ובפרט עבירות המס והלבנת ההון) של כל אחד מהנאשמים שונה ופחות מזה של נאשמת 1.

100. בעת בחינת העונש המוסכם שקלתי גם את הודאת הנאשמים ונטילת האחריות על ידם, את החיסכון בזמן שיפוטי לצד הודאתם והסכמתם לחילוט ולפיצוי, ואת נסיבותיהם הקונקרטיות.

101. כך, ביחס לנאשמת 2 נתתי דעתי לעברה הפלילי ובכללו הרשעתה הראשונה משנת 2015 בהחזקת סם שלא לשימוש עצמי, אז נגזר עליה מאסר על תנאי, והרשעתה השנייה משנת 2022 בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, הסגת גבול פלילית וביצוע בצוותא, יחד עם נאשמות 1 ו-3, במסגרתה נגזרו עליה 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית (נ/2). לצד זאת, לכך שהיא נתמכת על ידי הביטוח לאומי ואם לשני קטינים אותם היא מגדלת לסירוגין, ובהריון.

102. ביחס לנאשמים 3 ו-4 נתתי משקל לכך שהם נשואים זה לזו ולהם 4 ילדים קטינים, והם מצפים לילד נוסף, וכן למצבם המורכב של ילדיהם, העולה מנ/8, אותו לא אפרט מטעמי צנעת הפרט, והקושי המובן בנסיבות. לצד זאת, להרשעתה הקודמת של נאשמת 3 משנת 2021 בתקיפה סתם, הסגת גבול ואיומים זאת יחד עם נאשמות 1 ו-2 אז נגזרו עליה 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית (נ/3).

103. נתתי דעתי גם לכך שלנאשם 4 עבר פלילי הכולל, בין היתר, הרשעות בעבירות גניבה ורכוש רבות, עבירות אלימות, פגיעה בפרטיות, התפרצות והסגת גבול, הפרת הוראה חוקית, העלבת עובד ציבור והפרעת שוטר במילוי תפקידו (נ/4). בנוסף, שקלתי את תיק הפלילי אותו צירף ואת נסיבותיו.

104. אשר לנאשם 5, נתתי דעתי לכך שחלקו במסכת העבריינית הוא קטן יחסית, ולכך שלחובתו הרשעה קודמת משנת 2024 בגין הפרעת שוטר במילוי תפקידו, במסגרתו הוטל עליו עונש מאסר מותנה (נ/5).

105. בהינתן כלל המפורט לעיל, לאחר בחינת העונשים המוסכמים והסדר הטיעון בכללותו, וגם אם באופן רגיל ראוי היה לשקול הטלת עונשים חמורים מאלה עליהם הסכימו הצדדים, מצאתי לאמץ את הענישה המוסכמת בהסדר הטיעון לנאשמים 2-5, שהיא פרי הליך גישור כאמור (לצד החילוט והפיצוי המוסכם).

106. סוף דבר, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1

א. מאסר בפועל למשך 28 חודשים. הנאשמת תתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 18.2.2026 עד השעה 10:00 בימ"ר נווה תרצה. על הנאשמת לתאם כניסה למאסר כולל אפשרות מיון מוקדם עם אגף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 074-7831077, 074-7831078; פקס:

08-9193314; דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il. הנאשמת תתייצב כשבידה תעודת זהות ועותק גזר הדין.

ב. מאסר למשך 9 חודשים אותו לא תרצה אלא אם תעבור תוך 3 שנים מיום שחרורה עבירת רכוש או מרמה או עבירת מס או עבירת הלבנת הון, כולן מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא תרצה אלא אם תעבור תוך 3 שנים מיום שחרורה עבירת רכוש, מרמה, מס, הלבנת הון, כולן מסוג עוון.

נאשמת 2

א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות במתנ"ס לב יפו ברח' נחל שורק 1 יפו. הנאשמת תתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 25.2.2026 לתחילת ריצוי עונשה. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. מאסר למשך 9 חודשים אותו לא תרצה אלא אם תעבור תוך 3 שנים מיום שחרורה עבירת רכוש או מרמה או עבירת הלבנת הון, כולן מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא תרצה אלא אם תעבור תוך 3 שנים מיום שחרורה עבירת רכוש או מרמה או עבירת הלבנת הון, כולן מסוג עוון.

נאשמת 3

א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות במועצה דתית תל אביב-יפו ברח' אורי לטר 1, תל אביב. הנאשמת תתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 1.6.2026 לתחילת ריצוי עונשה. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. מאסר למשך 9 חודשים אותו לא תרצה אלא אם תעבור תוך 3 שנים מיום שחרורה עבירת רכוש או מרמה או עבירת הלבנת הון, כולן מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא תרצה אלא אם תעבור תוך 3 שנים מיום שחרורה עבירת רכוש או מרמה או עבירת הלבנת הון, כולן מסוג עוון.

נאשם 4

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות למשך 6 שעות יומיות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות, בבית תמחוי ברכת כהן בחלמית 7 בת ים. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 25.1.2026 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. מאסר למשך 9 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או מרמה או עבירת הלבנת הון, כולן מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או מרמה או עבירת הלבנת הון, כולן מסוג עוון.

נאשם 5

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בבית חולים אסף הרופא בבאר יעקב. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 25.2.2026 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. מאסר למשך 9 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או מרמה או עבירת הלבנת הון, כולן מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או מרמה או עבירת הלבנת הון, כולן מסוג עוון.

לכלל הנאשמים - בעניין החילוט והפיצוי

· בהסכמת הצדדים, אני מורה כי סך של 2,200,000 ₪, מתוך הרכוש התפוס לשם חילוט (המוערך בסך של 3,764,668 ₪ לפי המפורט בהסדר הטיעון), ישמש כפיצוי למתלוננים שפרטיהם בשתי רשימות שצירפה המאשימה, בסך 10,000 ₪ לכל אחד (ראו הודעת המאשימה מיום 7.12.2025).
המאשימה תעביר רשימה מסודרת של המתלוננים ופרטיהם המלאים למזכירות בית המשפט, וכן תעביר את סכום הפיצוי לקופת בית המשפט לשם העברת הפיצוי למתלוננים.
זאת עד ליום 1.3.2026.

· בנוסף, אני מורה על חילוט הרכוש אשר יפורט להלן, לפי חוק איסור הלבנת הון, למעט סך שישימש מתוכו לפיצוי, כמפורט לעיל:

נאשמת 1

- הזכויות הרשומות על שם שני אלימלך בנכס ברח' סוקולוב 15 בת ים גוש 7145 חלקה 12 תת חלקה 20.
- מכונית תוצרת BMW שנת 2013 מ.ר. 26-965-76 או לחלופין הפקדת 80,000 ₪.
- סך של 1,361,810 ₪ בחשבון הבנק על שם שני אלימלך שמספרו 218600/09 בבנק לאומי סניף 859 דקר
- המחאות שנרשמו לטובת נאשמת 1 על ידי קובי אדוט בסך כולל של 420,000 ₪.
- המוצרים אשר נתפסו במחסני עסקי המרמה (כהגדרתם בגזר הדין).

· יתר הכספים התפוסים מידי נאשמת 1 בחשבונות הבנק על שם ילדיה, כמפורט בהסדר הטיעון, ישוחררו.

נאשמת 2

· סך של 2,385 ₪ אשר נתפס במשרדיה.

נאשמת 3

· סך של 23,750 ₪ בחשבון בנק על שם מירית דבורה שמספרו 1326532 בבנק מזרחי טפחות סניף 154.
· סך של 33,605 ₪ בחשבון בנק על שם מירית דבורה שמספרו 72232872 בבנק מזרחי מרכנתיל סניף 678.

נאשם 4

· סך של 165,584 ₪ בחשבון בנק על שם אסף דבורה שמספרו 66200107 בבנק מרכנתיל סניף 678.
· סך של 73,713 ₪ בחשבון בנק על שם אסף דבורה שמספרו 22800/27 בבנק לאומי סניף 859 דקר.

נאשם 5

· סך של 50,921 ₪ בחשבון בנק על שם שמעון קטורזה שמספרו 265400/02 בבנק לאומי סניף 859 דקר.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט העליון

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ו, 13 ינואר 2026, במעמד הצדדים.